

1981

NSZZ

Solidarność

I Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

XXX
ROCZNICA

Zjazd Nadziei na Samorządną Rzeczpospolitą

Wystawa zorganizowana przez:

**Komisję Krajową
NSZZ „Solidarność”
Instytut Pamięci Narodowej
Oddział w Gdańsku**

Wszystkie wykorzystane materiały
archiwalne pochodzą ze zbiorów:

Archiwum Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność” w Gdańsku
Archiwum Instytutu Pamięci
Narodowej w Warszawie

Fotografie:

Paweł Głanert, Jerzy Kobylański, Grzegorz Szrejder

Rysunki:

Zygmunt Błażek, Jacek Fedorowicz – rysunki
wykorzystane w ramach ekspozycji pochodzą
z komiksu pt. „Solidarność – 500 pierwszych dni”

Przygotowanie wystawy:

Marzena Flis

Archiwum KK NSZZ „Solidarność” w Gdańsku

Stanisław Flis

Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Gdańsku

Projekt graficzny:

Robert Kwiatek

To był czas niezwykły, bo to był Zjazd niezwykły. Nie dlatego, że pierwszy, ale dlatego, że stanowił konsekwencję przebudzenia się społeczeństwa. Z punktu widzenia ludzi stojących na placu przed halą zjazdową był Zjazdem wielkiej nadziei na lepsze jutro. Tam, na sali obrad, w czasie burzliwych dyskusji powstawała wizja Samorządnej Rzeczypospolitej...

I KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW
NSZZ-SOLIDARNOSC
GDAŃSK '81

NSZZ

Solidarność

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Organizacja struktur Związku

1 września 1980 r. – Gdański Międzyzakładowy Komitet Strajkowy (MKS) przekształcił się w Międzyzakładowy Komitet Założycielski (MKZ) nowych związków zawodowych

3 września 1980 r. – Posiedzenie plenarne MKZ w Gdańsku i uchwalenie projektu Aktualnego Programu Działania Niezależnych Związków Zawodowych. W programie sformułowano najważniejsze zadania związku (kontrola realizacji zawartych porozumień, zawieranie układów zbiorowych, wybór nowych rad zakładowych, wprowadzenie zmian w prawie pracy, zapewnienie godziwej płacy i systemu świadczeń socjalnych, przyznanie inicjatywy ustawodawczej Niezależnym Samorządnym Związkom Zawodowym, utworzenie Wszechnicy Robotniczej). Powołano również ekspertów MKZ w Gdańsku: Jacka Kuronia, prof. Edwarda Lipińskiego i Lecha Kaczyńskiego

17 września 1980 r. – W Gdańsku, na spotkaniu zorganizowanym przez gdański MKZ, zebrał się po raz pierwszy przedstawiciele niezależnego ruchu związkowego z całego kraju. Spotkanie poprowadził członek Prezydium MKZ, pisarz Lech Bądkowski. W spotkaniu wzięli udział delegaci regionalnych MKZ z Katowic, Krakowa, Warszawy, Bydgoszczy, Wałbrzycha, Krosna, Elbląga, Łodzi, Prudnika, Jastrzębia Zdroju, Stalowej Woli, Wrocławia, Andrychowa, Lublina, Bytomia, Opola, Siemianowic, Torunia, Tych, Płocka, Kołobrzegu, Poznania, Słupska, Gorzowa Wielkopolskiego, Rzeszowa, Żywca, Kędzierzyna-Koźla, Opola oraz Szczecina. Omawiano bieżący program działania, powołanie NSZZ w całym kraju, opracowanie Statutu oraz przygotowania do I Kongresu NSZZ. Obrady zakończyły się zobowiązaniem MKZ w Gdańsku do opracowania Statutu NSZZ i zarejestrowania wszystkich regionalnych MKZ jako jednego związku, przyjęciem nazwy nowego związku (Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”) oraz powołaniem Krajowej Komisji Porozumiewawczej (w jej skład weszli przedstawiciele wszystkich MKZ, a na przewodniczącego wybrano Lecha Wałęsę). Utworzono również Komitet Założycielski NSZZ „Solidarność”, którego przewodniczącym także został Lech Wałęsa

22 września 1980 r. – Zebranie przedstawicieli MKZ uchwaliło Statut Związku. KKP miała reprezentować Związek, koordynować działania jego organizacji regionalnych, uchwalili budżet, zawierać układy zbiorowe i dokonać wyboru prezydium

24 października 1980 r. – Sąd Wojewódzki w Warszawie wpisał do rejestru związków NSZZ „Solidarność”, lecz wprowadził do Statutu Związku kilka zmian, w tym skreślił zapisy o prawie do strajku oraz dopisał sentencję o kierowniczej roli PZPR. KKP żądało rozmów z rządem w sprawie rejestracji Związku

31 października 1980 r. – W Warszawie rozpoczęły się rozmowy KKP z rządem PRL. Po wielogodzinnych negocjacjach rząd zobowiązał Sąd Najwyższy do rozpatrzenia odwołania złożonego przez NSZZ „Solidarność”. Uznał osobowość prawną Związku od 24 października oraz zezwolił na wydawanie ogólnopolskiego tygodnika

10 listopada 1980 r. – Sąd Najwyższy w Warszawie cofnął wprowadzone przez Sąd Wojewódzki zapisy zmieniające statut NSZZ „Solidarność”. Wprowadził jednak do Statutu aneks zawierający postanowienia Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz fragment z Porozumienia Gdańskiego o uznawaniu przez Związek przewodniej roli PZPR w państwie

6 stycznia 1981 r. – Powstanie Ośrodka Prac Społeczno Zawodowych przy KKP

24–25 stycznia 1981 r. – Zostaje powołana Agencja Prasowa Solidarność „AS” przy MKZ Regionu Mazowsze

12 lutego 1981 r. – KKP powołała tymczasowe prezydium w składzie: Lech Wałęsa (przewodniczący), Andrzej Gwiazda (wiceprzewodniczący), Ryszard Kalinowski (wiceprzewodniczący) oraz Zbigniew Bujak, Tadeusz Jedynak, Jan Rulewski, Andrzej Słowik, Stanisław Wądołowski, Andrzej Celiński (sekretarz) i Karol Modzelewski (rzecznik prasowy)

3 kwietnia 1981 r. – ukazał się drukiem pierwszy numer „Tygodnika »Solidarność«”

10 kwietnia 1981 r. – KKP powołała na stanowisko rzecznika prasowego Janusza Onyszkiewicz i utworzyła Biuro Informacji Prasowej „Solidarność” (BIPS)

14 kwietnia 1981 r. – W Gdańsku powstała Sieć Organizacji Zakładowych NSZZ „Solidarność”

24–26 lipca 1981 r. – Obrady KKP w Gdańsku. Ustalenie terminów dwóch tur I Krajowego Zjazdu Delegatów na 5–7 września i 26 września – 3 października 1981 r. Zjazd powinien ukształtować ostatecznie strukturę Związku oraz opracować jego program

Organizacja struktur Związku

Organizacja struktur Związku była procesem spontanicznym, oddolnym. Przyjęta struktura regionalna okazała się może niezbyt odpowiednia dla realizacji czasem sprzecznych interesów pracowników, lecz była odporna jako całość na przeciwdziałanie ze strony władz PRL. Obok struktur regionalnych od jesieni 1980 r. zaczęły samorządnie powstawać struktury branżowe. Czas od września 1980 r. do sierpnia 1981 roku był okresem demokratycznych wyborów i kształtowania się struktury Związku przed I Krajowym Zjazdem NSZZ „Solidarność”.

5. IX. 1981 -
HALA „OLIWIA.”
UKORONOWANIE
TRUDNEGO PRO-
CESU SAMO-
ORGANIZOWANIA
SIĘ SPOŁECZE-
NOSTWA: 896
DELEGATÓW -
WYBRANYCH W
PRAWDZIWYCH
DEMOKRATYCZ-
NYCH WYBO-
RACH - ROZPOCZYNA OBRADY. PRZED
NIMI MOC PRACY. SAMYCH POPRAWEK
DO STATUTU CZŁONKOWIE ZWIĄZKU ZA-
PROPONOWALI OKOŁO TRZYSTU. TRZEBA
PRZEDYSKUTOWAĆ WSZYSTKIE.

Niezależny Samorządny
Związek Zawodowy

Solidarność

STATUT

NAZWA, TEREN DZIAŁANIA I SIEDZIBA

POSTANOWIENIA OGÓLNE

TYGODNIK

Solidarność

POCZĄTEK
ROZMÓW

Solidarność

Krajowa Komisja Porozumiewawcza
GDAŃSK 11.02.1981

Wybory władz regionalnych Związku i delegatów na I Krajowy Zjazd Delegatów:

12 stycznia 1981 r. – Płock. WZD Regionu Płock
14 marca 1981 r. – Chełm. WZD Regionu Ziemia Chełmska
23–24 marca 1981 r. – Piła. WZD Regionu Pilskiego
25–27 kwietnia 1981 r. – Świdnik. WZD Regionu Środkowo-Wschodniego
25–26 kwietnia 1981 r. – Gorzów Wielkopolski. WZD Regionu Gorzowskiego
25–26 kwietnia 1981 r. – Stalowa Wola. WZD Regionu Ziemi Sandomierskiej. Część komisji zakładowych tworzy Konfederację Tarnobrzeską
15 maja 1981 r. – Jelenia Góra. WZD Regionu Jelenia Góra
19 maja 1981 r. – Radom. WZD Regionu Ziemia Radomska
26 maja 1981 r. – Sieradz. WZD Regionu Ziemia Sieradzka
29 maja 1981 r. – Włocławek. WZD Regionu Kujaw i Ziemi Dobrzyńskiej. Bielsko Biała. WZD Regionu Podbeskidzie
30 maja 1981 r. – Słupsk. WZD Regionu Słupskiego
30 maja, 25–26 lipca 1981 r. – Opole. WZD Regionu Śląska Opolskiego, Regionu Nysa i Regionu Kędzierzyn-Koźle
4 czerwca 1981 r. – Ostrów Wielkopolski. WZD Regionu Wielkopolska Południowa
4 czerwca 1981 r. – Białystok. WZD Regionu Podlaskiego
6–8 czerwca 1981 r. – Konin. WZD Regionu Konińskiego
6 i 20 czerwca, 20–22 i 31 lipca, 27 sierpnia 1981 r. – Elbląg. WZD Regionu Elbląskiego
8 czerwca 1981 r. – Łódź. WZD Regionu Łódzkiego
8 czerwca 1981 r. – Szczecin. WZD Regionu Pomorza Zachodniego
12 czerwca 1981 r. – Częstochowa. WZD Regionu Częstochowskiego
12–13 czerwca, 3–7 lipca 1981 r. – Koszalin. WZD Regionu Pobrzeże
13–15 czerwca, 30 czerwca 1981 r. – WZD Regionu Zielona Góra
19 czerwca 1981 r. – Krosno. WZD Regionu Podkarpacie (II tura)
26–28 czerwca 1981 r. – Olsztyn. WZD Regionu Warmińsko-Mazurskiego
27 czerwca, 10–13 lipca, 29–30 lipca 1981 r. – Rzeszów. WZD Regionu Rzeszowskiego
27 czerwca 1981 r. – Warszawa. WZD Regionu Mazowsze
27 czerwca 1981 r. – Piotrków Trybunalski. WZD Regionu Piotrkowskiego
29–30 czerwca 1981 r. – Wrocław. WZD Regionu Dolny Śląsk
3–5 lipca 1981 r. – Gdynia. WZD Regionu Gdańskiego
4 lipca, 24 września 1981 r. – Leszno. WZD Regionu Leszno
4 lipca 1981 r. – Bydgoszcz. WZD Regionu Bydgoskiego
4–5 lipca 1981 r. – Toruń. WZD Regionu Toruńskiego
6–7 lipca, 27–28 lipca 1981 r. – Katowice. WZD Regionu Śląsko-Dąbrowskiego
6–12 lipca 1981 r. – Kielce. WZD Regionu Świętokrzyskiego
10–12 lipca 1981 r. – Tarnów. WZD Regionu Małopolska
11–13 lipca 1981 r. – Poznań. WZD Regionu Wielkopolska
17 lipca, 24 lipca 1981 r. – Przemyśl. WZD Regionu Południowo-Wschodniego
26 sierpnia 1981 r. – Elk. WZD Regionu Pojezierze

Organizacja struktur Związku

Wybory zarządów regionów i delegatów na Zjazd

Organizacja struktur Związku przed I Krajowym Zjazdem Delegatów trwała pomiędzy marcem a sierpniem 1981 r. Proces formowania się struktur Związku zakończył I KZD. Na zwołanych walnych zebraniach delegatów (WZD) regionów wybrano zarządy regionów, ich prezydium, przewodniczących oraz delegatów na Zjazd. Niektóre zarządy dokonały analiz sytuacji społeczno-politycznej i opracowały tezy programowe. Tezy te stały się punktami wyjściowymi do ustalenia programu działania Związku w przyszłości. W tym samym czasie organizowały się struktury branżowe (przyszłe sekcje branżowe) Związku.

SIECIOWA KONCEPCJA PRZEDSIĘBIORSTWA SPOŁECZNEGO SPODOBAŁA SIĘ WIELU REGIONOM. WALNE ZGROMADZENIA DELEGATÓW REGIONÓW UZNAŁY, ŻE WALKA O SAMORZĄD BĘDZIE JEDNYM Z CEŁÓW ZWIĄZKU. 8. VII "SIEĆ"

PROGRAM NARODU NASZYM PROGRAMEM!

PROGRAM DZIAŁANIA
NIEZALEŻNEGO GOSPODARSTWA ZWIĄZKU ZWOLNIONO "SOLIDARNOŚĆ"
REGIONU GORZÓWSKIEGO
Program przyjęty na 11 Walnym Zjeździe Delegatów Regionu Gorzowskiego w dniu 29 sierpnia 1981r.

I. "Solidarność" jako ruch społeczny i związek zawodowy.
1. Związek nasz rodził się z powszechnego protestu społecznego, wyrażonego w sierpniu 1980 roku, w którym ludźmi pracy na pogłębiający się kryzys polityczno-gospodarczy. Pokreślili namyśli, że protest robotniczy nie dotyczy tylko pogarszających się warunków materialnych.
2. Długo zastanawiali w rozburzeniu świadomości społecznej i sukcesie sierpniowego protestu miało postawa Kościoła Rzymsko-Katolickiego oraz działalność środowisk niezależnych.
3. Od pamiętnego Sierpnia minął rok. Sytuacja kryzysowa trwa nadal, a nawet zaostrza się. Kryzys, choć ma swoje źródła w wadliwej funkcjonującej gospodarce ma przede wszystkim charakter społeczno-polityczny. Jego głównymi przyczynami są:

Sytuacja polityczna w przededniu Zjazdu czerwiec – wrzesień 1981 r.

Kalendarium wydarzeń
(czerwiec – wrzesień 1981 r.)

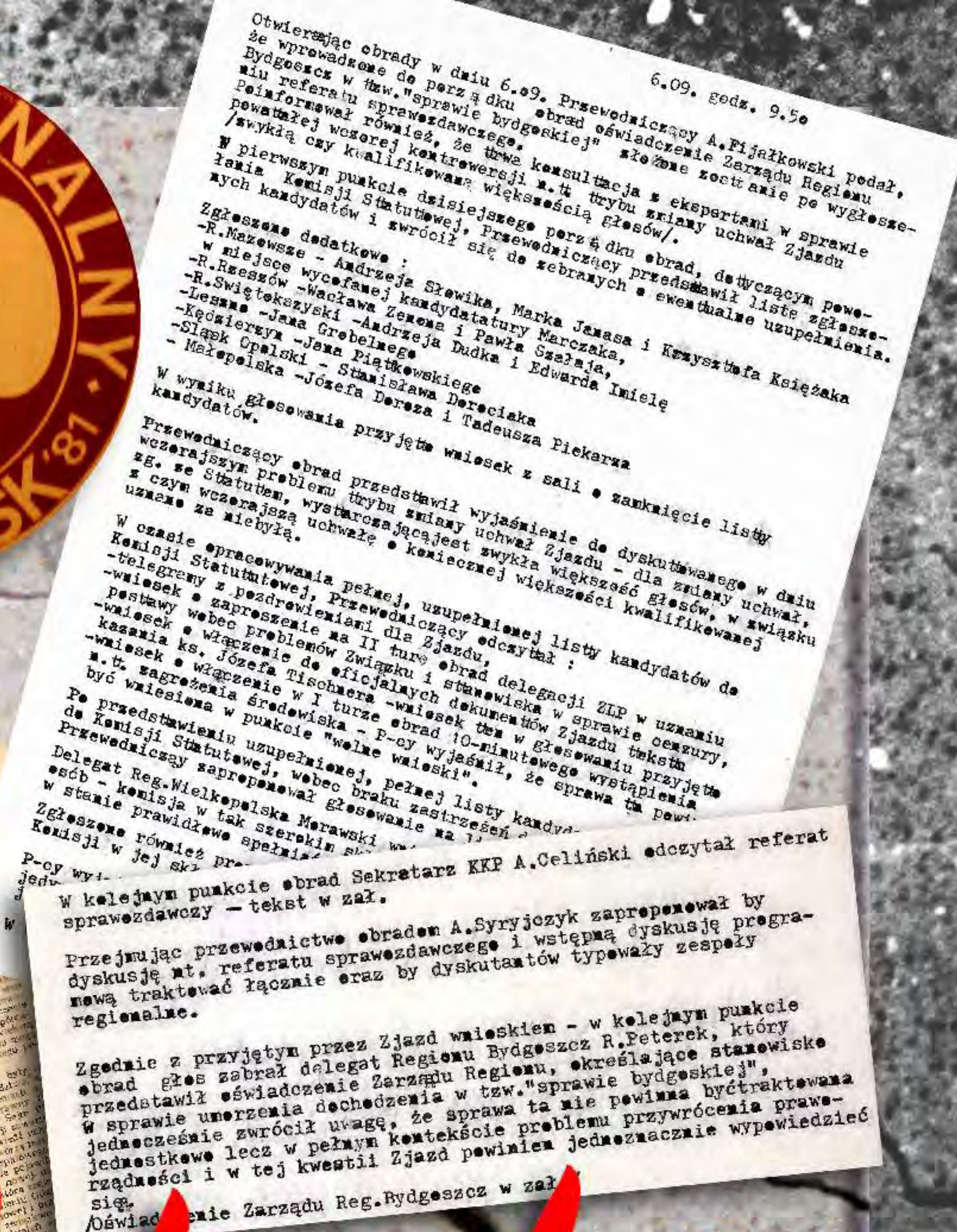
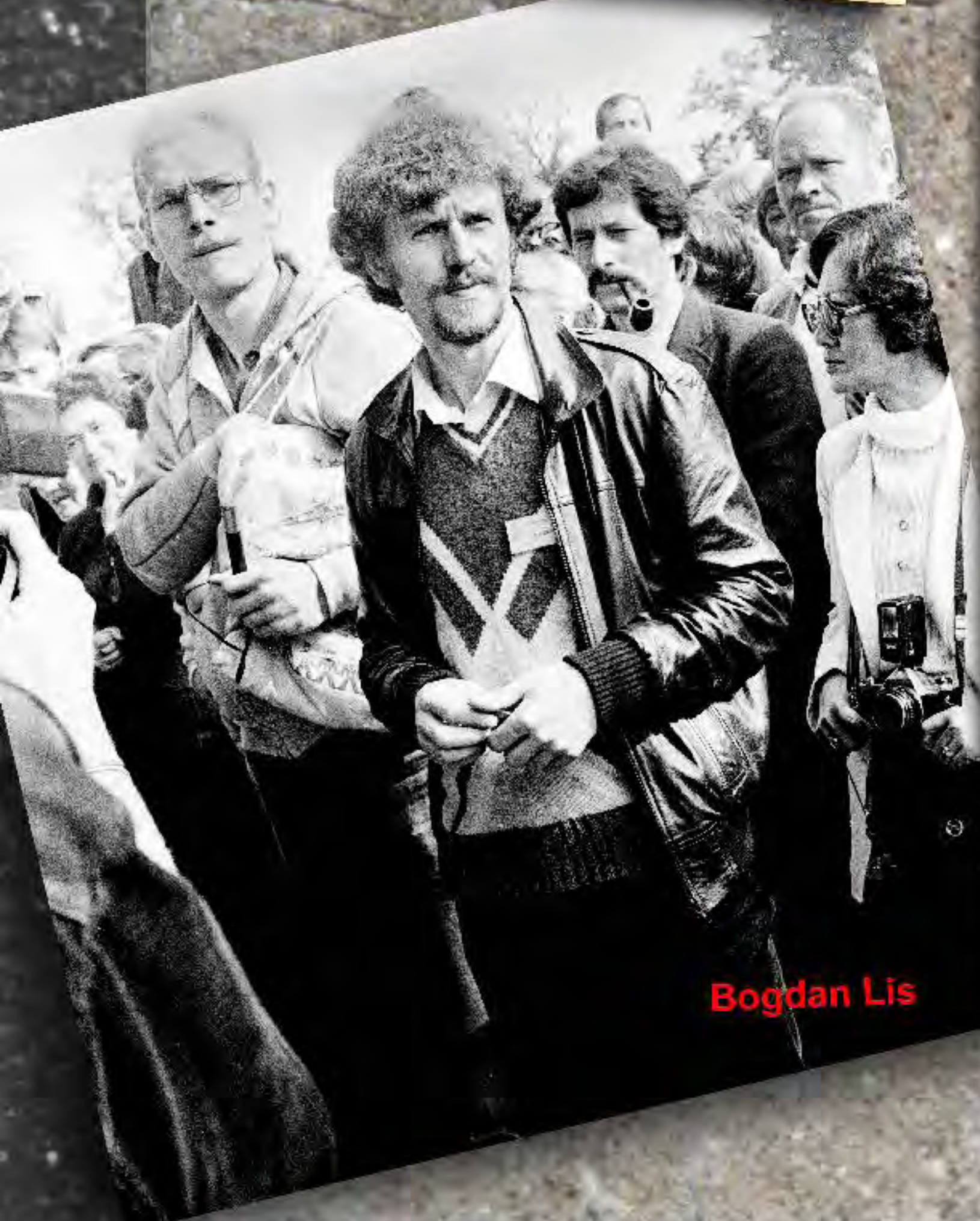
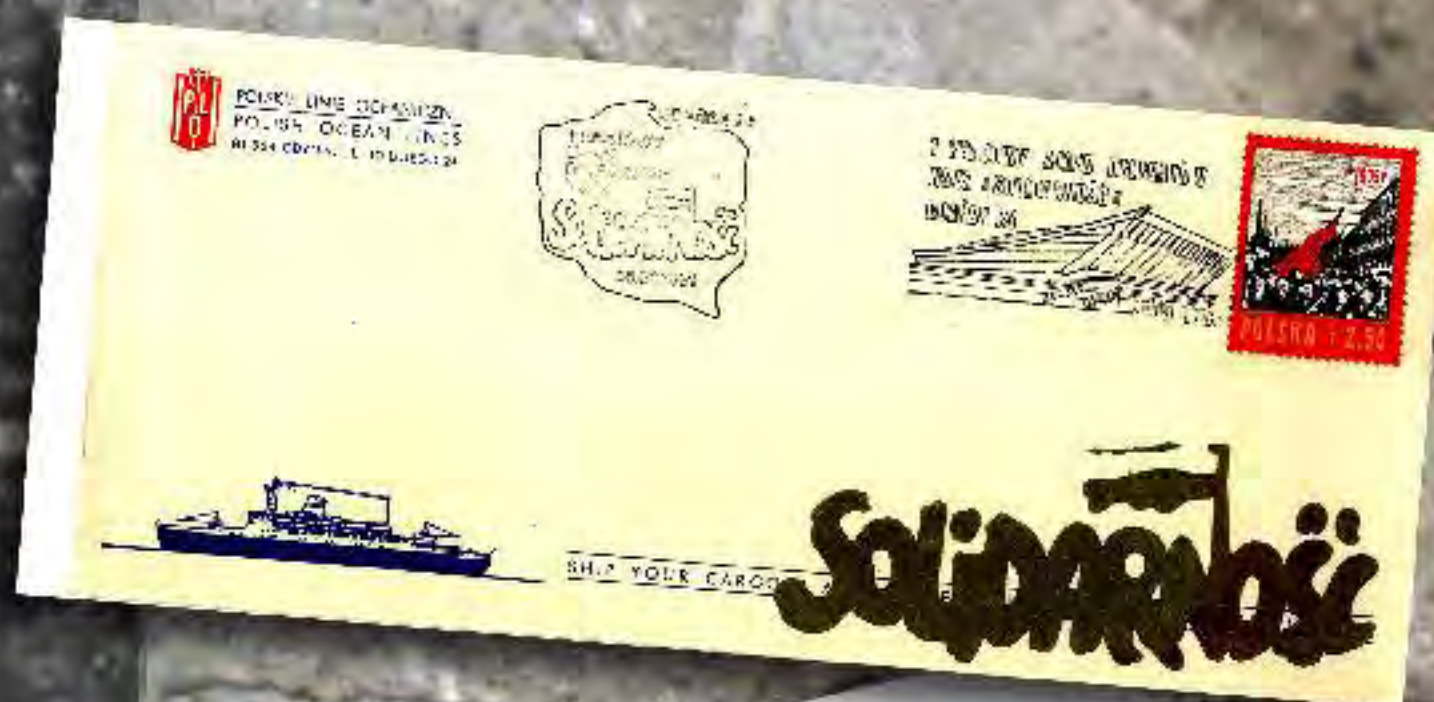
- 9 czerwca 1981 r. – Rejestracja NSZZ Indywidualnych Rzemieślników „Solidarność”
- 27–28 czerwca 1981 r. – Uroczyste obchody Czerwca '56 – odsłonięcie pomnika ofiar Czerwca oraz poświęcenie sztandarów komisji zakładowych NSZZ „Solidarność”
- 24–26 lipca 1981 r. – Obrady KKP w Gdańsku. Ustalenie terminów dwóch tur I Krajowego Zjazdu Delegatów na 5–7 września i 26 września – 3 października 1981 r. Zjazd powinien ukształtować ostatecznie strukturę Związku oraz opracować jego program
- 30 lipca 1981 r. – Marsz głodowy kobiet w Łodzi, Kutnie, Częstochowie, Piotrkowie Trybunalskim i Szczecinie w proteście przeciw pogarszającemu się zaopatrzeniu ludności w żywność
- 31 lipca 1981 r. – Uchwalenie przez sejm złagodzonej wersji ustawy o cenzurze publikacji i widowisk
- 3 sierpnia 1981 r. – Zablockowanie przez Milicję Obywatelską protestacyjnego przejazdu pojazdów przez centrum Warszawy. Blokada trwała trzy dni. Negocjacje z udziałem Lecha Wałęsy doprowadziły do odblokowania centrum miasta
- 6 sierpnia 1981 r. – Rząd PRL zerwał negocjacje z NSZZ „Solidarność” w sprawie zaopatrzenia ludności w żywność, reformy gospodarczej oraz dostępu „Solidarności” do środków masowego przekazu. Rozpoczęła się kampania prasowa fałszywie oskarżająca NSZZ „Solidarność” o zerwanie rozmów
- 10–12 sierpnia 1981 r. – Obrady KKP „Solidarność”. W posiedzeniu wziął udział min. Stanisław Ciosek. Z powodu katastrofalnej sytuacji gospodarczej KKP ogłosiła „Apel do członków Związku i całego społeczeństwa” oraz nawoływała do powstrzymania się od strajków i demonstracji ulicznych
- 19–20 sierpnia 1981 r. – W całym kraju strajk drukarzy „Solidarności” (tzw. dni bez prasy). Niektóre komitety wojewódzkie PZPR oraz drukarnie wojskowe drukują gazety codzienne
- 2 września 1981 r. – Prokuratura Wojewódzka w Bydgoszczy umorzyła śledztwo w sprawie wypadków bydgoskich z marca 1981 r. z powodu „niewykrycia sprawców” pomimo zawarcia porozumienia warszawskiego pomiędzy rządem a „Solidarnością”

Kryzys bydgoski, porozumienie warszawskie i problemy z rejestracją związków rolniczych wyraźnie zepchnęły NSZZ „Solidarność” na pozycje obronne. Formuła „samoograniczającej się rewolucji” zaczęła się powoli wyczerpywać. Natomiast władze polityczne PRL usiłowały zaprowadzić porządek w topniejących szeregach PZPR. Miały temu służyć naciski sowieckie przed XI Plenum KC PZPR w czerwcu 1981 r. i w trakcie IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR. Sytuacja gospodarcza stawała się coraz bardziej dramatyczna. Władze PRL starały się wywoływać i podsycać lokalne konflikty w celu wzbudzenia społecznego niepokoju i zepchnięcia NSZZ „Solidarność” do głębokiej defensywy, oskarżając jednocześnie Związek o prowokowanie konfliktów.

Sprawozdanie KKP

Krajowa Komisja Porozumiewawcza NSZZ „Solidarność” była zobowiązana do złożenia sprawozdania ze swej działalności do czasu ukształtowania się ostatecznej struktury Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” przed zwołanym I Krajowym Zjazdem Delegatów. Sprawozdanie miało dotyczyć nie tylko działań społecznych, ale również finansowych. Na I Krajowym Zjeździe Delegatów sprawy te były szczegółowo omawiane i wzbudziły liczne kontrowersje.

[illegible]

Organizacja I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”

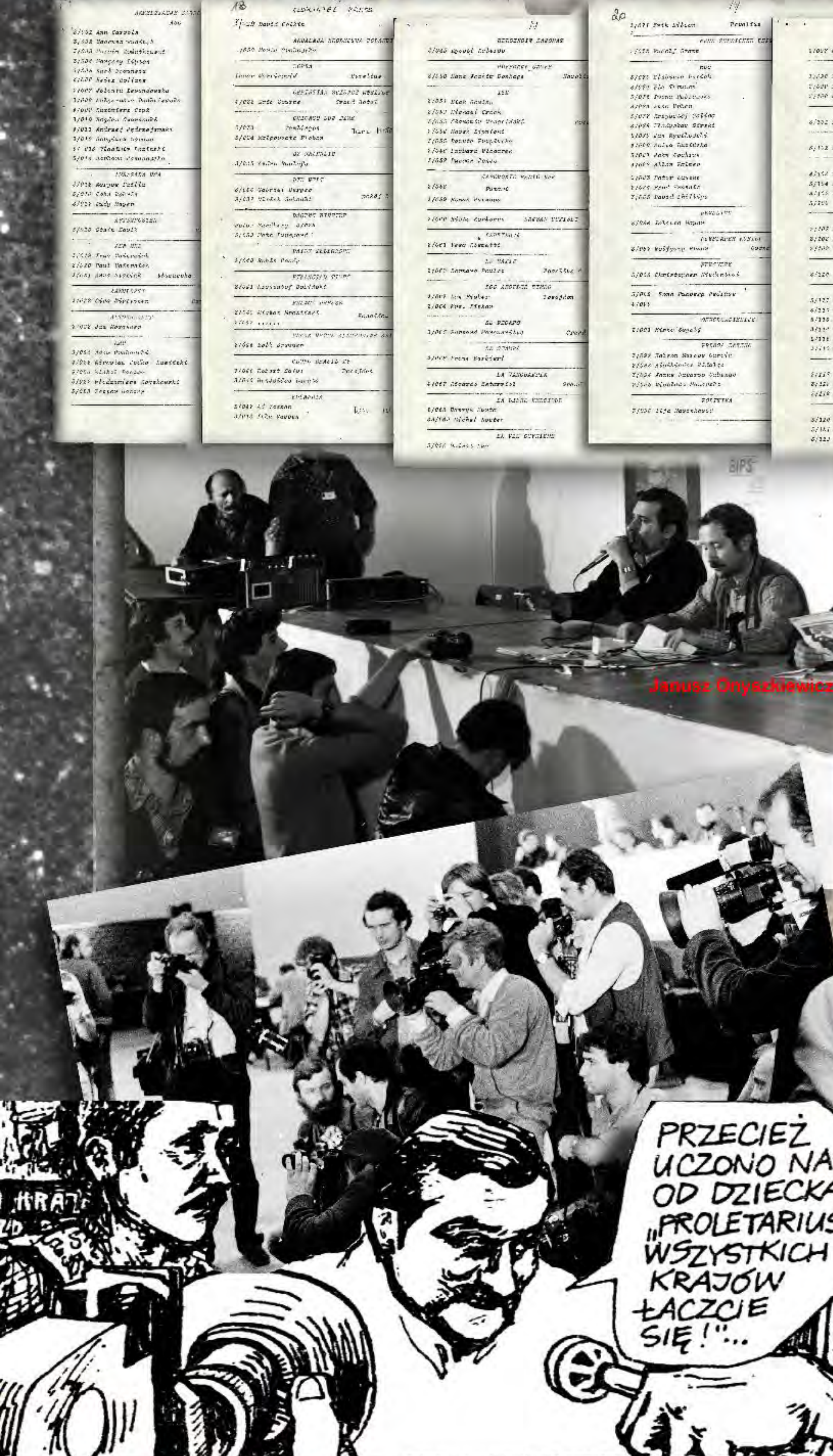
Zaplanowany przez KKP Zjazd trzeba było zorganizować: przygotować program, wybrać miejsce oraz zapewnić obsługę medialną. W związku z napiętą sytuacją po wymianie pism odmówiono akredytacji ekipom TVP i Polskiego Radia, aby nie fałszowano informacji o przebiegu obrad. W drugiej turze Zjazdu, pomimo obiektywności przekazu przebiegu Zjazdu, ekipa „Panoramy Gdańskiej TVP” w drodze głosowania została wykluczona przez delegatów z możliwości przekazywania relacji.

Podstawową informację stanowiły dla członków „Solidarności” komunikaty Biura Informacji Prasowej „Solidarności” (BIPS). Specjalne wydania zjazdowe serwisów informacyjnych BIPS ukazywały się parę razy dziennie. Wykorzystywane były w celu jak najszybszego przekazywania informacji dotyczącej przebiegu Zjazdu do struktur Związku – zarządów regionów i komisji zakładowych. Ponadto Biuro Prasowe Zjazdu rozpoczęło wydawanie własnej codziennej gazety „Głos Wolny” jako oficjalnego wydawnictwa zjazdowego, ukazującego się poza cenzurą. Przebieg Zjazdu relacjonowały również ekipy Radia Solidarność z Warszawy, Gdańska i Wrocławia.

Codziennie w czasie popołudniowej sesji Zjazdu rzecznik prasowy Janusz Onyszkiewicz przedstawiał delegatom aktualną informację prasową dotyczącą przebiegu obrad uzyskaną przez Biuro Prasowe Zjazdu na podstawie relacji w prasie i mediach z kraju oraz z zagranicy. Obsługę medialną Zjazdu zapewniali akredytowani korespondenci zagraniczni.

Obradom I Krajowego Zjazdu Delegatów towarzyszyły imprezy artystyczne, wystawy grafiki, malarstwa i fotografii.

Organizacja I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” Prasa i media

Janusz Dynarski

Nieocenzurowane informacje dotyczące przebiegu Zjazdu i relacje z dyskusji zjazdowych ukazywały się nie tylko w „Głosie Wolnym”, ale także w rozchodzącym się na cały kraj biuletynie BIPS – Serwisach Informacyjnych Biura Informacji Prasowej KKP NSZZ „Solidarność”. Związek zaproponował udzielenie akredytacji do relacjonowania obrad I Krajowego Zjazdu Delegatów gazetom oraz stacjom radiowym i telewizyjnym z zagranicy. Prowadząc akcję propagandową, władze PRL zażądały od Związku zawieszenia i ograniczenia wszelkich akcji protestacyjnych w środkach masowego przekazu. Związek natomiast zażądał, aby ekipy relacjonujące przebieg Zjazdu składały się wyłącznie z członków „Solidarności”. Spór dotyczył głównie autoryzowania informacji przekazywanych przez prasę, radio i telewizję. Władzom PRL bardziej odpowiadało zerwanie rozmów niż przyjęcie warunków Związku i nagłośnienie sprawy braku akredytacji dla TVP. W trakcie Zjazdu próbowano manipulować materiałami pozyskanymi od innych stacji, a także nakłonić reporterów Agence France Presse do przekazywania TVP zebranych materiałów. Akredytacje do relacjonowania Zjazdu otrzymały

między innymi stacje telewizyjne: ABC, ARD, szwedzka TV „Aktuel”, TV Austria, TV CSRS, TV France oraz gazety: „Borba”, „Christian Science Monitor”, „Die Welt”, „Daily Telegraph”, „Time”, „Financial Times”, „Le Figaro”, „Frankfurter Allgemeine Zeitung”, „Los Angeles Times”, „La Stampa”, „Neue Zürcher Zeitung”, „Newsweek”, „The Observer”, „Svenska Dagbladet”, „Washington Post”, „The Times”. Zaproszono również agencje prasowe z Francji, NRD, Jugosławii i USA. Relacje ze Zjazdu przekazywała również Agencja Prasowa Solidarności, szerokie omówienia obrad publikował „Tygodnik Solidarność”. Za obsługę prasową Zjazdu odpowiadało Biuro Prasowe. Posiadało ono dwa komputery – jeden z nich zawierał dane dotyczące delegatów i kandydatów na przewodniczącego oraz składu Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej Związku. W czasie drugiej tury Zjazdu jednym z najbardziej rozchwytywanych wydawnictw zjazdowych był zeszyt informacyjny BIPS Who's Who, What's What „Solidarność”. Leksykon związkowy. Mimo że nie zamieszczono w nim biografii wielu aktywnych działaczy, stanowił cenne kompendium wiedzy o uczestnikach dyskusji zjazdowych.

o społeczną kontrolę nad środkami informacyjnymi
KOMITAT DO ZADANIA PRACOWNIKÓW...
W tym celu...
W tym celu...
W tym celu...

Kto się boi Telewizji „Solidarność”
W tym celu...
W tym celu...
W tym celu...

Przed zjazdem „Solidarności” IMPAS W NEGOCJACJACH NA TEMAT TRANSMISJI

W tym celu...
W tym celu...
W tym celu...

biuro organizacyjne

OŚWIADCZENIE BIURA PRASOWEGO I KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW NSZZ „Solidarność”

W tym celu...
W tym celu...
W tym celu...

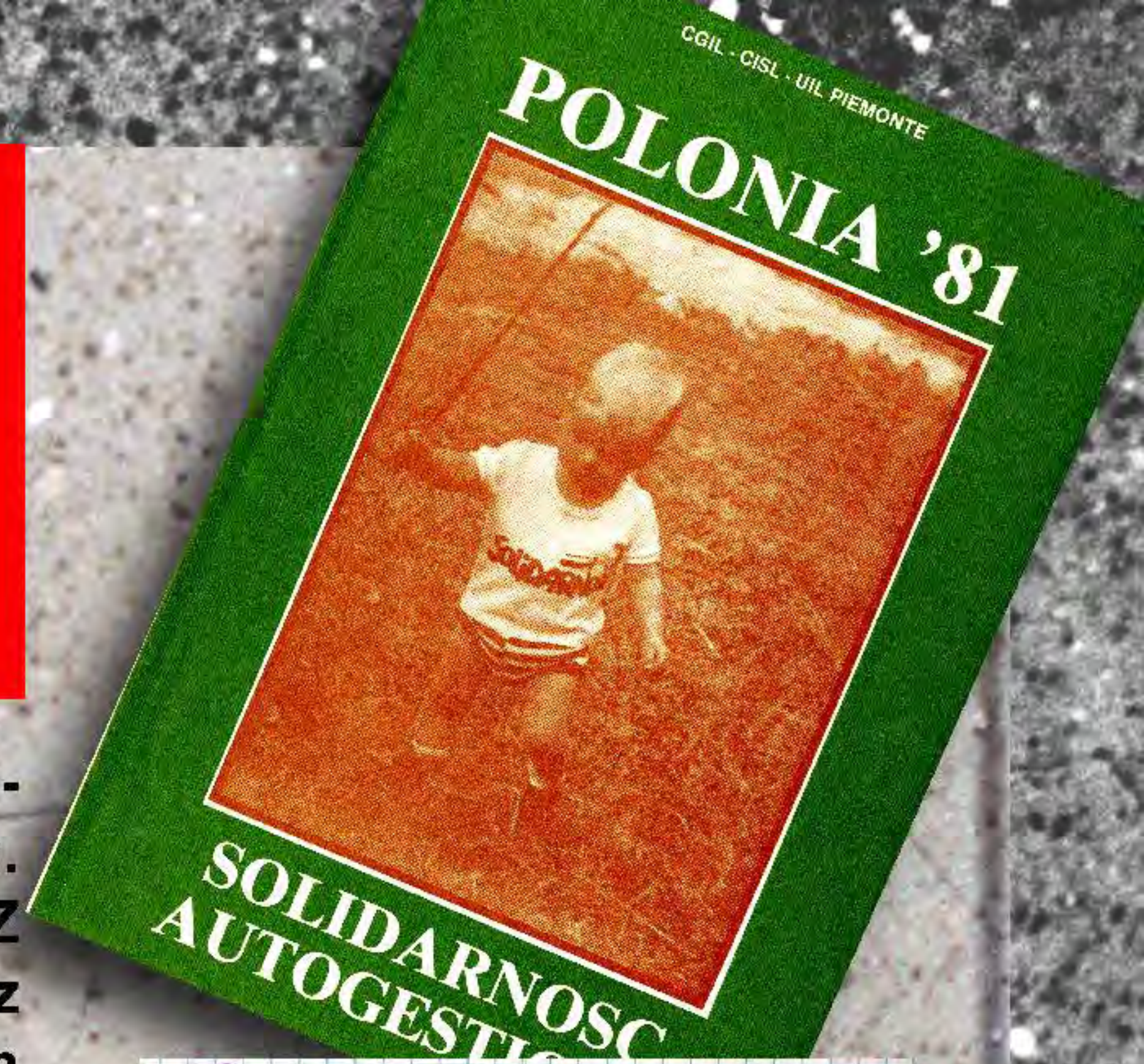
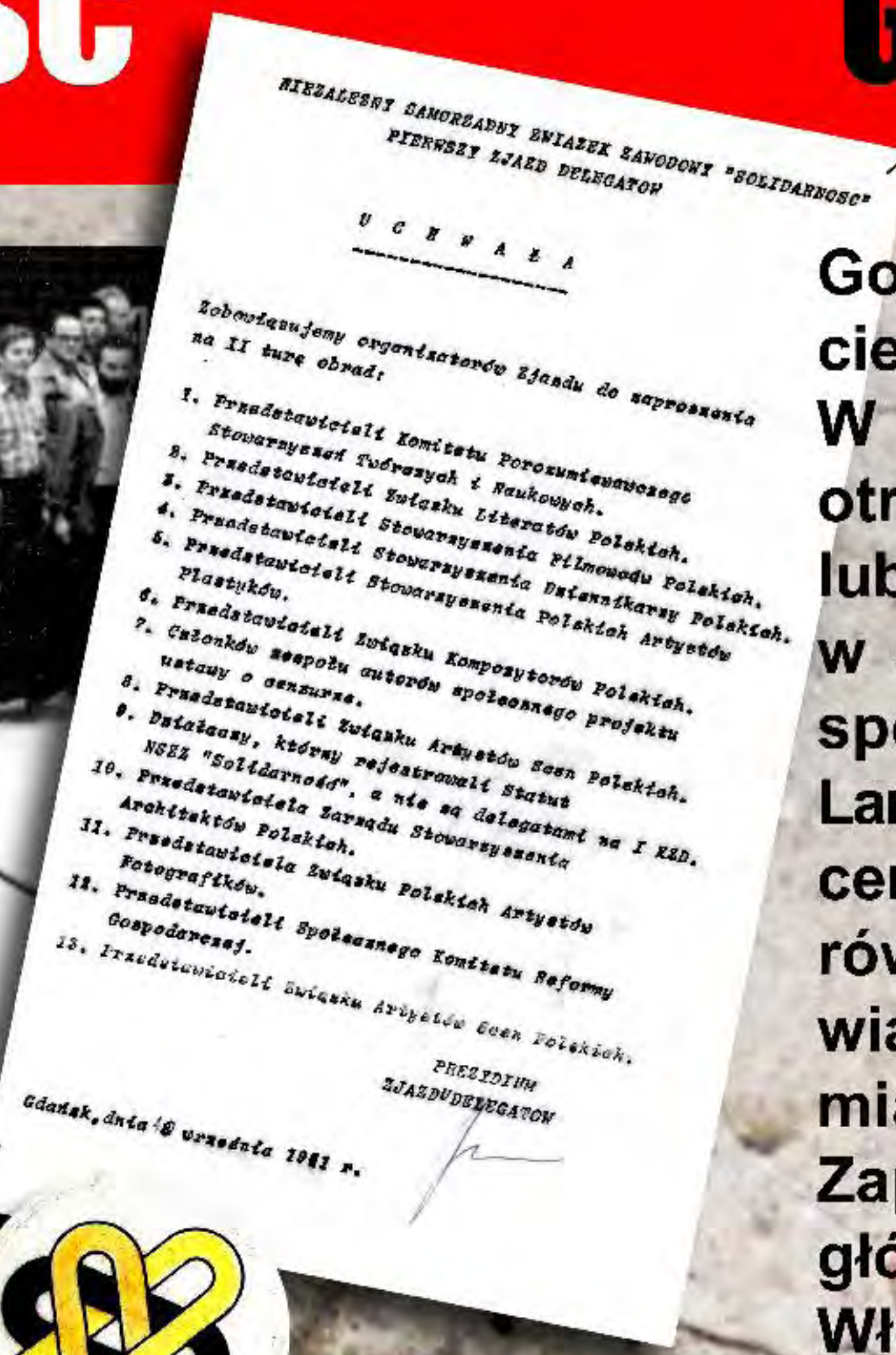
who's who

Solidarność

what's what

Obrady I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”

Goście Zjazdu

Gośćmi Zjazdu byli głównie przedstawiciele zachodnich central związkowych. W czasie przygotowań do Zjazdu MSZ otrzymało polecenie nieprzyznawania wiz lub przewlekania procedur wizowych w stosunku do konkretnych osób. W ten sposób nie przyznano wizy wjazdowej Lane'owi Kirklandowi, szefowi amerykańskiej centrali związkowej AFL-CIO. Udaremniono również wjazd do Polski delegacji jugosłowiańskich związków zawodowych, która miała przybyć na drugą turę Zjazdu. Zaproszeni z Zachodu goście przyjechali głównie z USA, Wielkiej Brytanii, Kanady, Włoch, Francji, Szwecji i Szwajcarii. Ich opinie, wygłoszone przez nich przemówienia i wyrazy poparcia stały się pozytywnym impulsem dla obrad Zjazdu. W obradach uczestniczyli doradcy i eksperci zaproszeni przez Związek. Obradom przysłuchiwali się również przedstawiciele polskich organizacji opozycyjnych, takich jak: Komitet Samoobrony Społecznej (KSS KOR), Ruch Młodej Polski (RMP), Konfederacja Polski Niepodległej (KPN) i innych.

1. Do I Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność”
Wielkiego z możliwości
wystąpienia z obradami
zjazd, ponieważ od
polskich artystów - plastyków
ich miarę:
- w przygotowaniu i
materiałach solidarności
- w zbieraniu paraf, a
w którym prawa autorskie
nie były nigdzie
namalane
- w mniej polskiej kultury
solidarności.
Ponieważ artystów
jest wielu, ci którzy
i Ojciec nie może
2. Wierzymy, że solidarny
i9 jest w wolnym
społeczeństwie.
W Polsce historyk, poezja
poeta, swojej wieloletniej
tradycji solidarności i tolerancji
wierzymy, że NSZZ „Solidarność”
temu zwróciła
proszę Związek Solidarny
Artyści Polscy
Artyści Plastycy
10. 5. 81

Podstawową wartością naszego Związku jest solidarność ludzi
w Polsce i w świecie. W imię tej zasady, w imię obowiązku
trali wiążących z zagranicą.
Oświadczenie w sprawie niektórych zaproszonych na Zjazd jest przejawem
statutem działalności NSZZ „Solidarność”.
Zjazd Krajowy przewiduje przebieg takiego postępowania w sprawie
naszego Zjazdu przedstawicielom następujących central związkowych
i siedzib w Brukseli, AFL-CIO w USA, PPTI oraz FIMT z siedzibą
w Genewie stanowią zaproszenie i do budowy przedsięwzięcia i so-
lidarności między wszystkimi ludźmi pracy w świecie.

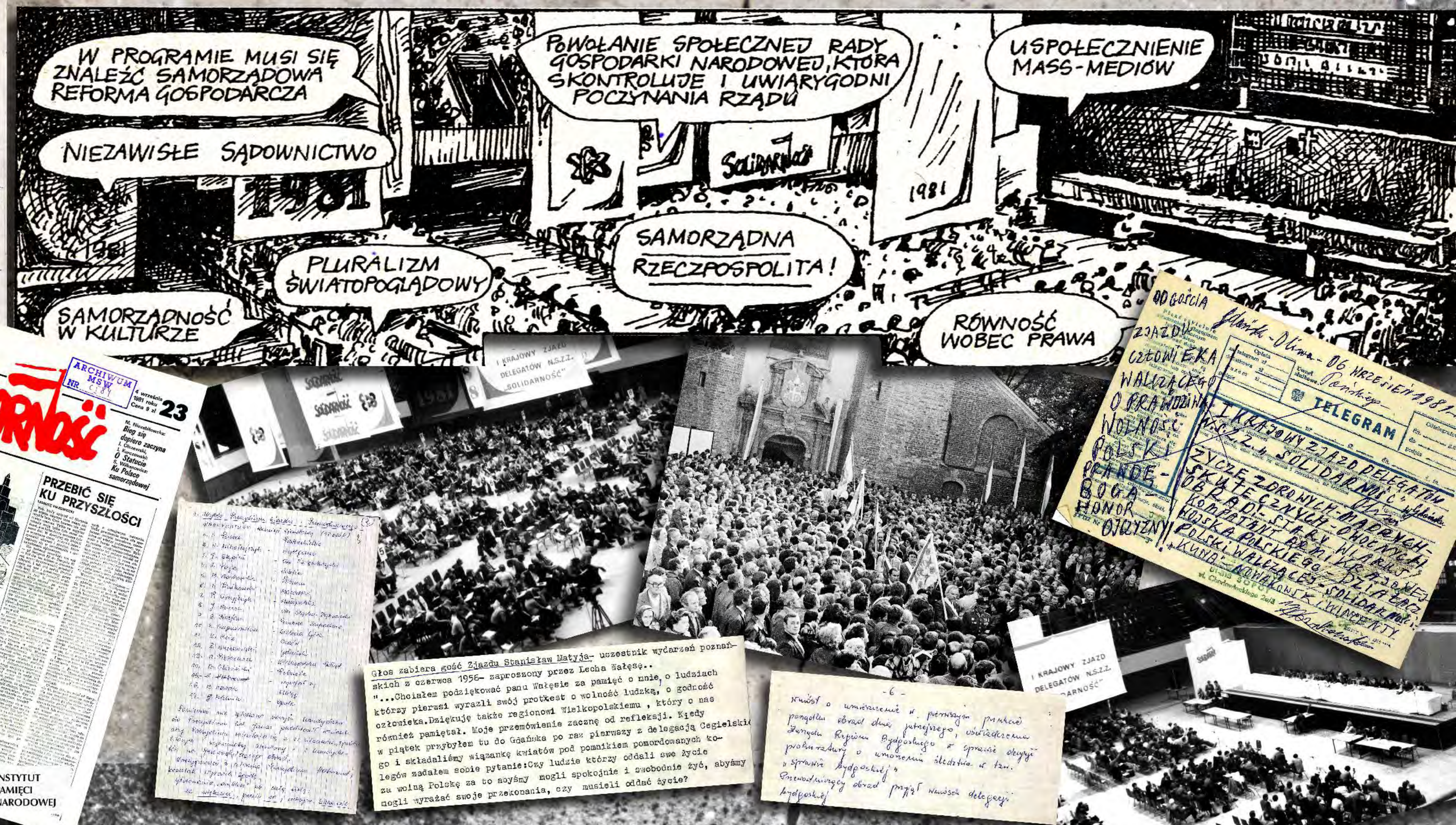

28. IX PROF. EDWARD
LIPIŃSKI ODCZYTAŁ
OSTATNIE OŚWIADCZE-
NIE KSS KOR:
W PIĄTĄ
ROZNICE
POWSTANIA KOMI-
TETU OBRONY ROBOTNIKÓW
UZNAJEMY NASZĄ
DZIAŁALNOŚĆ
ZA ZAKOŃCZONĄ

Następnie głos zabrali A. Wajda - wyraził radość z powodu możliwości
wystąpienia na forum Zjazdu. Przypomniał, że filmowcy polscy od
sierpnia ubiegłego starają się utrzymać i towarzyszyć historycznym
wspomnieniom w kraju i powstaniu „Solidarności” i taką intencję
w imieniu filmowców deklarują na przyszłość.
Związek filmowców obrazuje najwyraźniej przypomnienie
jak w przeszłości, jakim staraniem u władzy, prośbami i walką doszło
do deklasowania na ekranie „Człowieka z marmuru”, a jak inna była droga
do deklasowania się do społeczeństwa, do grup związkowych - wejścia na
ekran „Człowieka z żelaza”. Za te ponaracie przebieg tu serdecznie
podziękować.
W imieniu dwu japońskich central związkowych - Sohyo i Domei - wystąpił
Mitsuo Tomizaki, który mawiał do wizyty Wałęsy w Japonii i apelował
o szerszą współpracę i udział związków zawodowych w walce o powszechną
rozbrojenie.
Na zakończenie przedpołudniowej części obrad odczytał koleje podzo-
wienia dla Zjazdu.

Obrady I tury I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” 5-10 września 1981 r.

Podczas pierwszej tury Zjazdu zajęto się dwiema zasadniczymi sprawami: kształtem Statutu Związku oraz programami opracowanymi przez regiony jako podstawa dla Uchwały Programowej NSZZ „Solidarność”. Po mszy odprawionej w katedrze oliwskiej przez prymasa Polski w intencji Zjazdu rozpoczęły się obrady zaplanowane na trzy dni. Dyskusja nad kształtem Statutu Związku oraz debata programowa wydłużyły tę turę Zjazdu do sześciu dni.

W PROGRAMIE MUSI SIĘ
ZNALEZĆ SAMORZĄDOWA
REFORMA GOSPODARCZA

NIEZAWISŁE SĄDOWNICTWO

POWOLANIE SPOŁECZNEJ RADY
GOSPODARKI NARODOWEJ, KTÓRA
SKONTROLUJE I UWIARYGODNI
POCZYNIANIA RZĄDU

USPOŁECZNIE
MASS-MEDIÓW

PLURALIZM
ŚWIATOPOGLĄDOWY

SAMORZĄDNA
RZECZPOSPOLITA!

SAMORZĄDNOŚĆ
W KULTURZE

RÓWNOŚĆ
WOBEĆ PRAWA

PORTOWIEC
ZJAZD
KRAJOWY

Tygodnik
Solidarność
ZIĄZD
DŁA
POLSKI
LUDZIE WOLNI
PRZEBIĆ SIĘ
KU PRZYSZŁOŚCI

1. Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”
2. ...
3. ...
4. ...
5. ...
6. ...
7. ...
8. ...
9. ...
10. ...
11. ...
12. ...
13. ...
14. ...
15. ...
16. ...
17. ...
18. ...
19. ...
20. ...
21. ...
22. ...
23. ...
24. ...
25. ...
26. ...
27. ...
28. ...
29. ...
30. ...
31. ...
32. ...
33. ...
34. ...
35. ...
36. ...
37. ...
38. ...
39. ...
40. ...
41. ...
42. ...
43. ...
44. ...
45. ...
46. ...
47. ...
48. ...
49. ...
50. ...
51. ...
52. ...
53. ...
54. ...
55. ...
56. ...
57. ...
58. ...
59. ...
60. ...
61. ...
62. ...
63. ...
64. ...
65. ...
66. ...
67. ...
68. ...
69. ...
70. ...
71. ...
72. ...
73. ...
74. ...
75. ...
76. ...
77. ...
78. ...
79. ...
80. ...
81. ...
82. ...
83. ...
84. ...
85. ...
86. ...
87. ...
88. ...
89. ...
90. ...
91. ...
92. ...
93. ...
94. ...
95. ...
96. ...
97. ...
98. ...
99. ...
100. ...

Głos zabiera gość Zjazdu Stanisław Matyja - uczestnik wydarzeń poznańskich z czerwca 1956 - zaproszony przez Lecha Wałęsę...
...Chciałem podziękować panu Wałęsie za pamięć o mnie, o ludziach...
...którzy pierwsi wyrazili swój protest o wolność ludzką, o godność...
...człowieka. Dziękuję także regionowi Wielkopolskiemu, który o nas...
...również pamiętał. Moje przemówienie zaczęło od refleksji. Kiedy...
...w piątek przybyłem tu do Gdańska po raz pierwszy z delegacją Cegielskiego...
...go i składaliśmy wianki pod pomnikiem pomordowanych...
...legów zadałem sobie pytanie: Czy ludzie którzy oddali swe życie...
...za wolną Polskę za to sąsmy mogli spokojnie i swobodnie żyć, abyśmy...
...mogli wyrażać swoje przekonania, czy musieli oddać życie?

-6-
Kwestia o umieszczeniu w programie...
...pogodni obrad...
...Zjazdu Regionu Bydgoskiego...
...prokuratury o umieszczeniu...
...w sprawie Bydgoskiej...
...Przewodniczący obrad...
...Bydgoskiej

OD GARCIA
ZJAZD
CZŁOWIEKA
WALIZACEGO
O PRAWO
WOLNOŚĆ
POLSKIE
PRANDE-
BOGA
HONOR
OJAZDZENY!
KUNIA
KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
TELEGRAM
ZJAZD
CZŁOWIEKA
WALIZACEGO
O PRAWO
WOLNOŚĆ
POLSKIE
PRANDE-
BOGA
HONOR
OJAZDZENY!
KUNIA
KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
TELEGRAM

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Obrady I tury I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” Komisje zjazdowe

W obu turach Zjazdu powołano Prezydium Zjazdu, które miało zapewnić sprawny przebieg obrad oraz gromadzące podstawową dokumentację Zjazdu. Projekty uchwał i wniosków przyjmowała Komisja Uchwał i Wniosków. Nad liczbą delegatów zgromadzonych na sali obrad czuwała Komisja Mandatowa. Dwoma najważniejszymi komisjami Zjazdu były Komisja Statutowa oraz Komisja Programowa, obradująca w czasie obu tur Zjazdu w formie 13 podkomisji (zespołów) problemowych.

I KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Protokół Komisji Uchwał i Wniosków

Komisja Uchwał i Wniosków Pierwszego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” została powołana w dniu 6 września 1981 r. w składzie:

Przewodniczący – Tadeusz Mutużyk – Mazowiec
Zastępca przewodn. – Jan Dągliński – Mazowiec

Członkowie:

1. Bartoński Jerzy – Środkowo-Wschodni
2. Bąk Henryk – Mazowiec
3. Dorocinski Edward – Górnictwo
4. Dziem Tadeusz – Mazowiec
5. Gruda Mieczysław – Pomorsze Zachodnie
6. Holuszek Marek – Mazowiec
7. Jankowski Józef – Małopolska
8. Kłopotowski Tadeusz – Mazowiec
9. Miękowski Marian – Gdańsk
10. Murat Krystyna – Środkowo-Wschodni
11. Opala Czesław – Śląsko-Dąbrowski
12. Prędko Ireneusz – Pomorsze
13. Rajak Zdzisław – Bydgoszcz
14. Rogińska Danuta – Jelenia Góra
15. Rucikowski Ryszard – Gdańsk
16. Szepietowska Lubomira – Pomorsze
17. Subiełtowska Krystyna – Dolny Śląsk
18. Sienkiewicz Henryk – Śląsko-Dąbrowski
19. Strzyż Henryk – Dolny Śląsk
20. Sybilski Bogusław – Elbląg
21. Wiktoria Włodzimierz – Śląsko-Opoleski
22. Wójcik Tomasz – Dolny Śląsk
23. Wójcik Tomasz – Toruń
24. Wójcik Tomasz – Mazowiec
25. Wójcik Tomasz – Dolny Śląsk
26. Wójcik Tomasz – Łódź
27. Wójcik Tomasz – Łódź
28. Wójcik Tomasz – Łódź
29. Wójcik Tomasz – Łódź
30. Wójcik Tomasz – Łódź
31. Wójcik Tomasz – Łódź
32. Wójcik Tomasz – Łódź
33. Wójcik Tomasz – Łódź
34. Wójcik Tomasz – Łódź
35. Wójcik Tomasz – Łódź
36. Wójcik Tomasz – Łódź
37. Wójcik Tomasz – Łódź
38. Wójcik Tomasz – Łódź
39. Wójcik Tomasz – Łódź
40. Wójcik Tomasz – Łódź
41. Wójcik Tomasz – Łódź
42. Wójcik Tomasz – Łódź
43. Wójcik Tomasz – Łódź
44. Wójcik Tomasz – Łódź
45. Wójcik Tomasz – Łódź
46. Wójcik Tomasz – Łódź
47. Wójcik Tomasz – Łódź
48. Wójcik Tomasz – Łódź
49. Wójcik Tomasz – Łódź
50. Wójcik Tomasz – Łódź
51. Wójcik Tomasz – Łódź
52. Wójcik Tomasz – Łódź
53. Wójcik Tomasz – Łódź
54. Wójcik Tomasz – Łódź
55. Wójcik Tomasz – Łódź
56. Wójcik Tomasz – Łódź
57. Wójcik Tomasz – Łódź
58. Wójcik Tomasz – Łódź
59. Wójcik Tomasz – Łódź
60. Wójcik Tomasz – Łódź
61. Wójcik Tomasz – Łódź
62. Wójcik Tomasz – Łódź
63. Wójcik Tomasz – Łódź
64. Wójcik Tomasz – Łódź
65. Wójcik Tomasz – Łódź
66. Wójcik Tomasz – Łódź
67. Wójcik Tomasz – Łódź
68. Wójcik Tomasz – Łódź
69. Wójcik Tomasz – Łódź
70. Wójcik Tomasz – Łódź
71. Wójcik Tomasz – Łódź
72. Wójcik Tomasz – Łódź
73. Wójcik Tomasz – Łódź
74. Wójcik Tomasz – Łódź
75. Wójcik Tomasz – Łódź
76. Wójcik Tomasz – Łódź
77. Wójcik Tomasz – Łódź
78. Wójcik Tomasz – Łódź
79. Wójcik Tomasz – Łódź
80. Wójcik Tomasz – Łódź
81. Wójcik Tomasz – Łódź
82. Wójcik Tomasz – Łódź
83. Wójcik Tomasz – Łódź
84. Wójcik Tomasz – Łódź
85. Wójcik Tomasz – Łódź
86. Wójcik Tomasz – Łódź
87. Wójcik Tomasz – Łódź
88. Wójcik Tomasz – Łódź
89. Wójcik Tomasz – Łódź
90. Wójcik Tomasz – Łódź
91. Wójcik Tomasz – Łódź
92. Wójcik Tomasz – Łódź
93. Wójcik Tomasz – Łódź
94. Wójcik Tomasz – Łódź
95. Wójcik Tomasz – Łódź
96. Wójcik Tomasz – Łódź
97. Wójcik Tomasz – Łódź
98. Wójcik Tomasz – Łódź
99. Wójcik Tomasz – Łódź
100. Wójcik Tomasz – Łódź

W pierwszej turze obrad delegaci złożyli 138 wniosków na podstawie których przygotowano i przyjęto w głosowaniu jawnym 33 uchwały, 32 wnioski przekazano do Komisji Programowej.

W dniu 26 września 1981 r. Zjazd powołał Komisję Uchwał i Wniosków w składzie:

Przewodniczący – Dągliński Jan – Mazowiec
Zastępca przewodn. – Sienkiewicz Henryk – Śląsko-Dąbrowski
Wójcik Tomasz – Dolny Śląsk
Szepietowska Lubomira – Pomorsze

Sekretarz – Członkowie:

1. Capiak Wiesław – Śląsko-Dąbrowski
2. Capiak Ignacy – Środkowo-Wschodni
3. Dziem Tadeusz – Mazowiec
4. Gruda Mieczysław – Pomorsze Zachodnie
5. Hrybiak Jerzy – Górnictwo
6. Jankowski Józef – Małopolska
7. Miękowski Marian – Gdańsk
8. Murat Krystyna – Środkowo-Wschodni
9. Nowak Edward – Małopolska
10. Nowicki Andrzej – Małopolska
11. Rajak Zdzisław – Bydgoszcz
12. Rogińska Danuta – Jelenia Góra
13. Rucikowski Ryszard – Gdańsk
14. Szepietowska Lubomira – Pomorsze
15. Subiełtowska Krystyna – Dolny Śląsk
16. Sienkiewicz Henryk – Śląsko-Dąbrowski
17. Strzyż Henryk – Dolny Śląsk
18. Sybilski Bogusław – Elbląg
19. Wiktoria Włodzimierz – Śląsko-Opoleski
20. Wójcik Tomasz – Dolny Śląsk
21. Wójcik Tomasz – Toruń
22. Wójcik Tomasz – Mazowiec
23. Wójcik Tomasz – Dolny Śląsk
24. Wójcik Tomasz – Łódź
25. Wójcik Tomasz – Łódź
26. Wójcik Tomasz – Łódź
27. Wójcik Tomasz – Łódź
28. Wójcik Tomasz – Łódź
29. Wójcik Tomasz – Łódź
30. Wójcik Tomasz – Łódź
31. Wójcik Tomasz – Łódź
32. Wójcik Tomasz – Łódź
33. Wójcik Tomasz – Łódź
34. Wójcik Tomasz – Łódź
35. Wójcik Tomasz – Łódź
36. Wójcik Tomasz – Łódź
37. Wójcik Tomasz – Łódź
38. Wójcik Tomasz – Łódź
39. Wójcik Tomasz – Łódź
40. Wójcik Tomasz – Łódź
41. Wójcik Tomasz – Łódź
42. Wójcik Tomasz – Łódź
43. Wójcik Tomasz – Łódź
44. Wójcik Tomasz – Łódź
45. Wójcik Tomasz – Łódź
46. Wójcik Tomasz – Łódź
47. Wójcik Tomasz – Łódź
48. Wójcik Tomasz – Łódź
49. Wójcik Tomasz – Łódź
50. Wójcik Tomasz – Łódź
51. Wójcik Tomasz – Łódź
52. Wójcik Tomasz – Łódź
53. Wójcik Tomasz – Łódź
54. Wójcik Tomasz – Łódź
55. Wójcik Tomasz – Łódź
56. Wójcik Tomasz – Łódź
57. Wójcik Tomasz – Łódź
58. Wójcik Tomasz – Łódź
59. Wójcik Tomasz – Łódź
60. Wójcik Tomasz – Łódź
61. Wójcik Tomasz – Łódź
62. Wójcik Tomasz – Łódź
63. Wójcik Tomasz – Łódź
64. Wójcik Tomasz – Łódź
65. Wójcik Tomasz – Łódź
66. Wójcik Tomasz – Łódź
67. Wójcik Tomasz – Łódź
68. Wójcik Tomasz – Łódź
69. Wójcik Tomasz – Łódź
70. Wójcik Tomasz – Łódź
71. Wójcik Tomasz – Łódź
72. Wójcik Tomasz – Łódź
73. Wójcik Tomasz – Łódź
74. Wójcik Tomasz – Łódź
75. Wójcik Tomasz – Łódź
76. Wójcik Tomasz – Łódź
77. Wójcik Tomasz – Łódź
78. Wójcik Tomasz – Łódź
79. Wójcik Tomasz – Łódź
80. Wójcik Tomasz – Łódź
81. Wójcik Tomasz – Łódź
82. Wójcik Tomasz – Łódź
83. Wójcik Tomasz – Łódź
84. Wójcik Tomasz – Łódź
85. Wójcik Tomasz – Łódź
86. Wójcik Tomasz – Łódź
87. Wójcik Tomasz – Łódź
88. Wójcik Tomasz – Łódź
89. Wójcik Tomasz – Łódź
90. Wójcik Tomasz – Łódź
91. Wójcik Tomasz – Łódź
92. Wójcik Tomasz – Łódź
93. Wójcik Tomasz – Łódź
94. Wójcik Tomasz – Łódź
95. Wójcik Tomasz – Łódź
96. Wójcik Tomasz – Łódź
97. Wójcik Tomasz – Łódź
98. Wójcik Tomasz – Łódź
99. Wójcik Tomasz – Łódź
100. Wójcik Tomasz – Łódź

W drugiej turze obrad delegaci złożyli 243 wnioski na podstawie których przygotowano i przyjęto w głosowaniu jawnym 24 uchwały, 49 wniosków przekazano do Komisji Programowej. Cześć złożonych wniosków została zakwalifikowana do przedstawienia w punkcie „Inni”.

Sekretarz Komisji Programowej J. Milewski omówił ogólne zasady powstawania i funkcjonowania zespołów roboczych. Wstępne zgłoszenia zespołów regionalnych traktowane są orientacyjnie – do udziału w pracach zespołów przesiadają się wszyscy delegaci. Wstępnie przyjęte, że Komisja działać będzie w 13 zespołach, a tematykę i zakres prac ustalać same zespoły, które w zależności od potrzeb mogą się łączyć lub dzielić. Komisja Programowa nie została jeszcze ukształtowana, nastąpi to po wyłączeniu zespołów roboczych, które na pierwszych posiedzeniach powinny wyznaczyć tryb i harmonogram pracy oraz sposób komunikowania się z Komisją. Mimo iż tematem prac poszczególnych zespołów będą problemy odcinkowe, koniecznym jest by rozpracowywać je w kontekście wizji całego programu.

BIPS Serwis Informacyjny
GDANSK – KKP NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

3) Zestawienie danych w zespołach tematycznych:

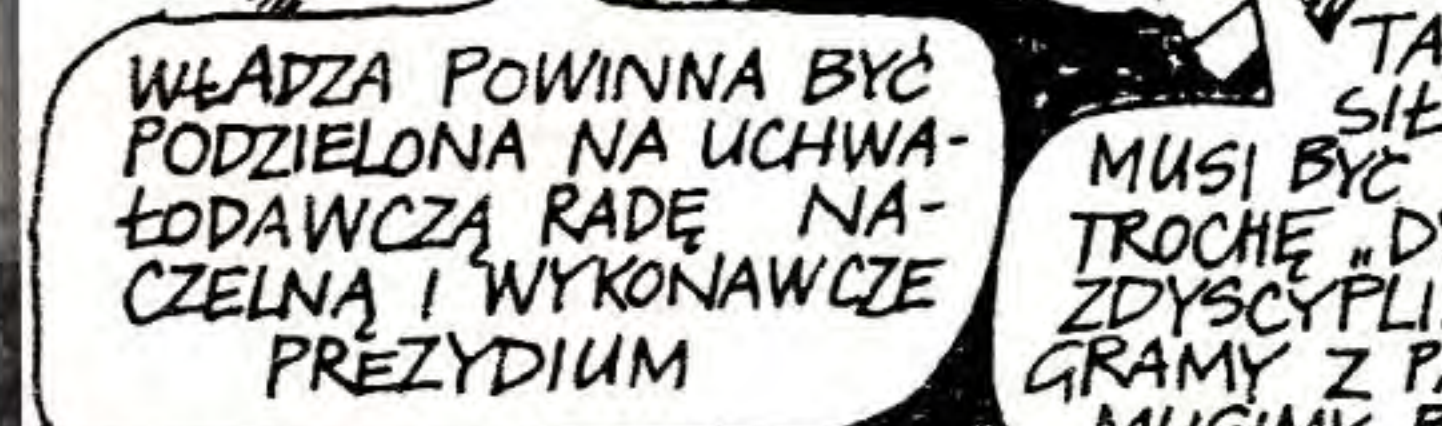
№	Nazwa zespołu	Koordynator, zastępca, kontakty	Adres
1	Demokracja i formy działalności zwyczajowej	Lech Białkowski, Poznań, tel. 679971 Józef Kozłowski, Katowice, tel. 312277 w. 14	Katowice, ul. 1 Maja 100
2	Organizacja Związku	Wojciech Zaleski, Gliwice, tel. 313603 Jan Świątek, Wrocław, tel. 70855, str. 130906	Wrocław, ul. 1 Maja 100
3	Informacja, szkolenie, praca opiniodawczo-doradcza	Andrzej Porowski, Poznań, tel. 224691, str. 041900 Jerzy Łasicki, Kraków, tel. 35753	Kraków, ul. 1 Maja 100
4	Negocjacje, akcje protestacyjne, propaganda	Mieczysław Matusz, Łódź, tel. 27476, str. 520003 Józef Kozłowski, Warszawa, tel. 611140	Łódź, ul. 1 Maja 100
5	Stabilizacja gospodarki, reforma gospodarcza, samorząd pracowniczy	Ryszard Bańka, Warszawa, tel. 27476, str. 520003 Jacek Mielke, Gdańsk, tel. 419553	Warszawa, ul. 1 Maja 100
6	Prace, metody, koszty utrzymania	Janusz Szewalski, Łódź, tel. 27476, str. 520003 Janusz Szewalski, Bydgoszcz, tel. 419553	Łódź, ul. 1 Maja 100
7	Prace i zatrudnienie, płace, odprawy, emerytalność, prawo pracy	Piotr Ryszard, Gdańsk, tel. 419553 Krzysztof Murat, Puławy, tel. 2542	Gdańsk, ul. 1 Maja 100
8	Czynności i archiwizacja polityki społecznej	Krzysztof Ryszard, Poznań, tel. 224691, str. 041900 Michał Gercel, Poznań, tel. 419553, str. 041900	Poznań, ul. 1 Maja 100
9	Praca obywatelska i praworządność	Zdzisław Romanowski, Warszawa, tel. 25572 Włodzisław Białkowski, Lublin, tel. 35900	Warszawa, ul. 1 Maja 100
10	Edukacja i kultura narodowa	Jan Wasiliewicz, Wrocław, tel. 313603 Mieczysław Romanowski, Łódź, tel. 27476, str. 520003	Wrocław, ul. 1 Maja 100
11	Związek wobec władz państwowych i PZPR	Lech Kozłowski, Łódź, tel. 27476, str. 520003 Aleksander Matysiakowski, Warszawa, tel. 611140	Łódź, ul. 1 Maja 100
12	Związek i inne ruchy społeczne	Janusz Szewalski, Łódź, tel. 27476, str. 520003 Wiesław Jankowski, Toruń, tel. 419553	Łódź, ul. 1 Maja 100
13	Środki masowego przekazu	Jerzy Kropiwnicki, Łódź, tel. 27476, str. 520003 Marek Marlewski, Łódź, tel. 419553	Łódź, ul. 1 Maja 100

Powyższe zestawienie opracowano w oparciu o dane przekazane przez zespoły robocze.

Aby zamknąć dyskusję nad kształtem władz Związku, Komisja Statutowa opracowała ankietę z pytaniami zawierającymi głosy w dyskusji skierowaną do delegatów. Ich odpowiedzi oraz końcowe głosowania pozwoliły ustalić ostateczną wersję nowego Statutu. W czasie dyskusji statutowej zgłoszono również wniosek dotyczący usunięcia z aneksu do Statutu zapisu o przewodniej roli PZPR w państwie. Komisja Statutowa oraz Prezydium Zjazdu uznały, że poprawka ta uruchomiłaby ponowną procedurę rejestracji Związku. Starano się więc wprowadzać zmiany w ramach obowiązującego prawa.

oferty Skrapionierów - Rep. Łódź
 parafowa Rado wybierane przez Zarząd KKP
 wybierane przez Regiony. Pieniężniego ceło
 Dwipieniężnie wybierane Zarząd.

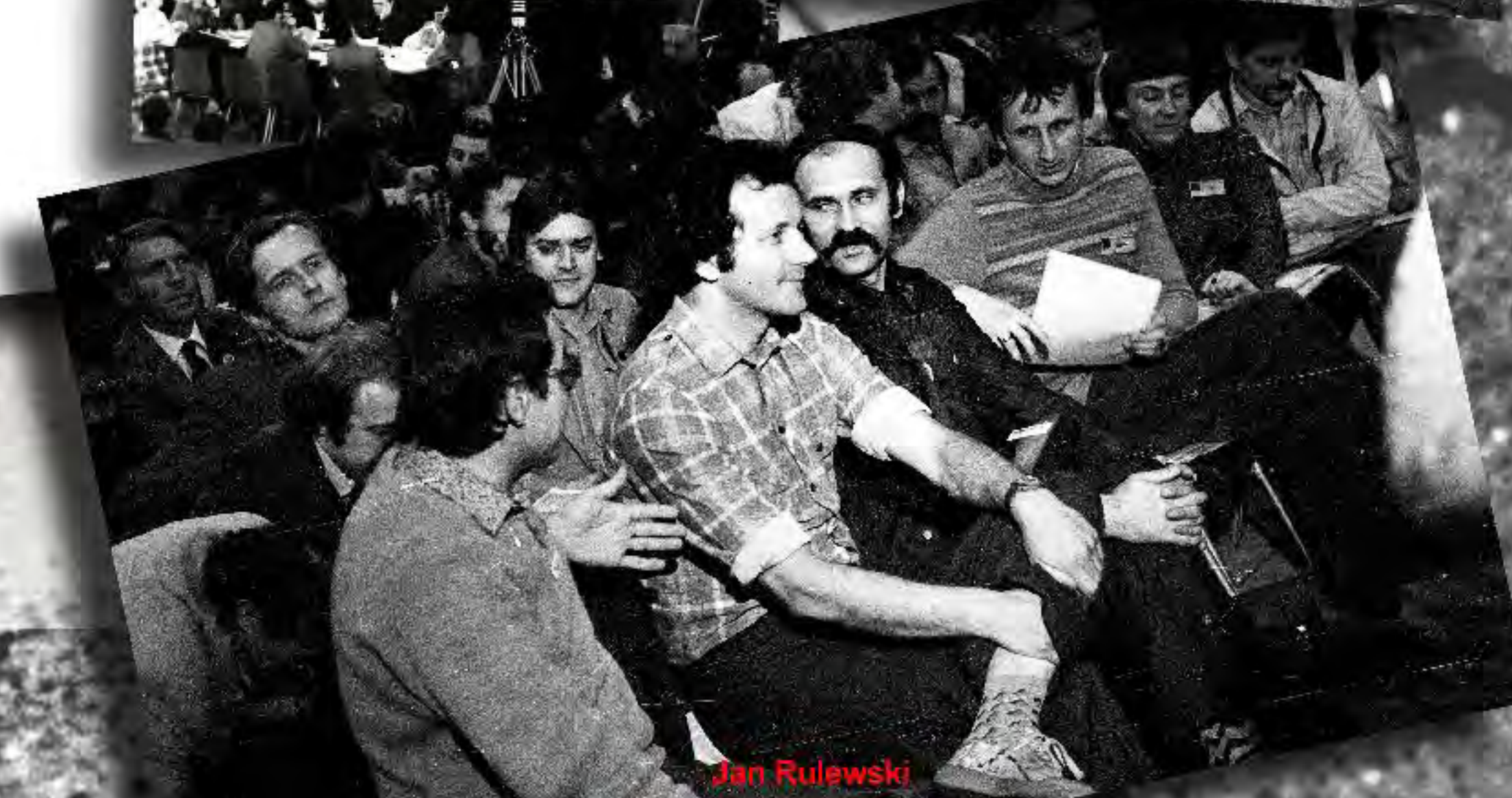

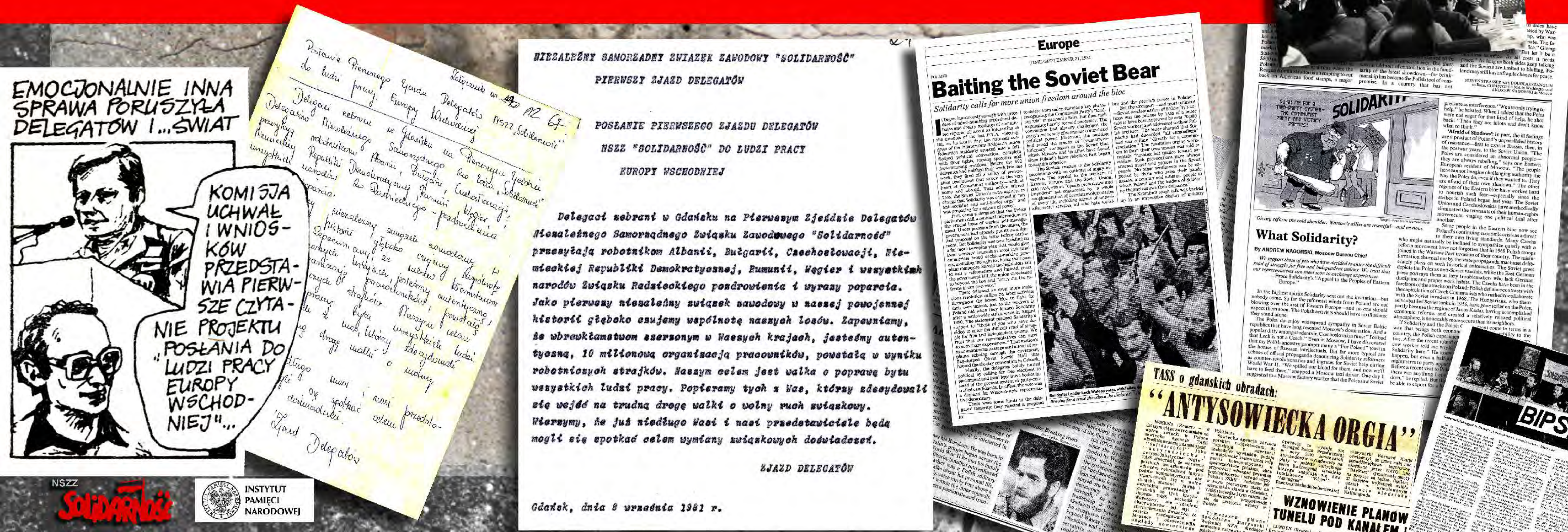
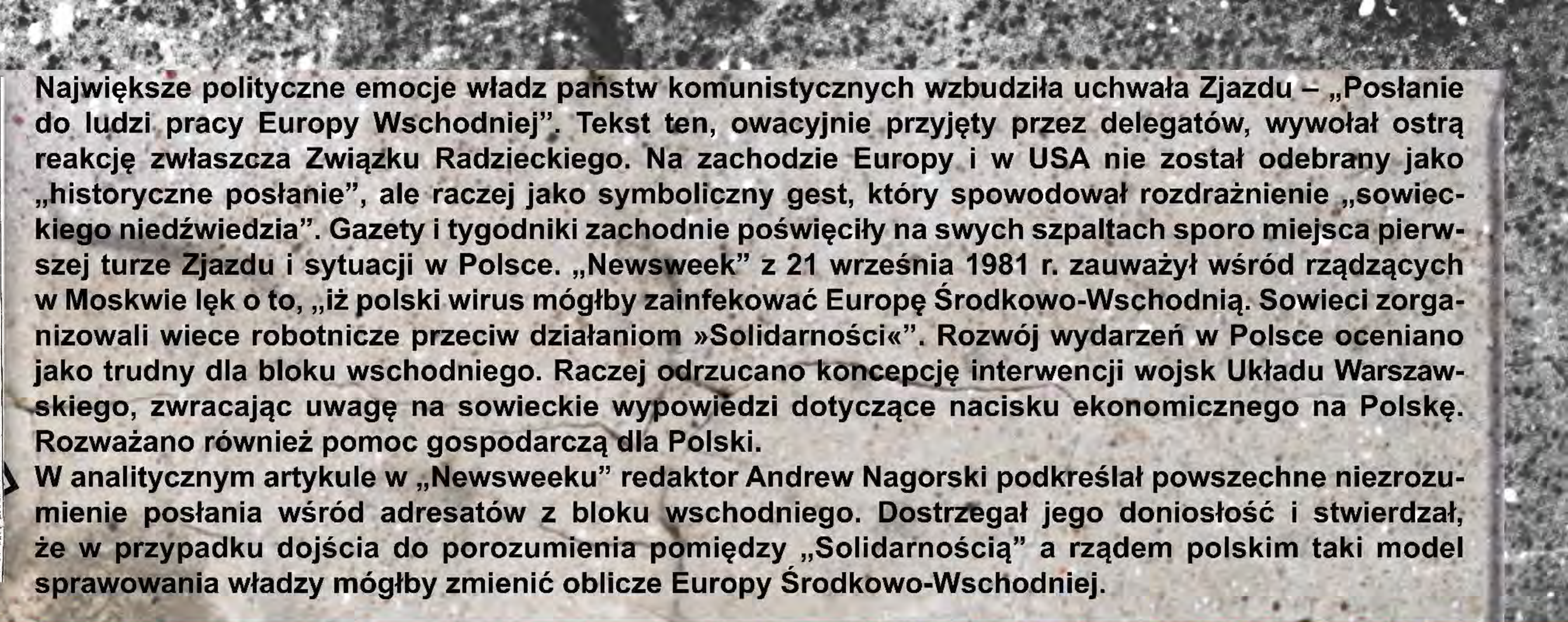
1. Zjazd zobowiązuje Sekretariat KKP, by współzastąpił z Komisją Statutową przygotował tekst projektu Statutu, uchwalony w czasie obrad, tak by był do odbioru w Gdańsku w dniu 18 września br.
2. Zjazd zobowiązuje Zarządy Regionalne do odbycia w terminie do 24 września br. zebrań w celu omówienia zmian w Statucie i rozpatrzenia ich ratyfikacji.
3. Zjazd apeluje do Zarządów Regionalnych o ratyfikację całości nowego Statutu.
4. Zjazd zobowiązuje Zarządy Regionalne do przestania do Sekretariatu KKP dokumentów dotyczących ratyfikacji natychmiast po tych zebraniach.
5. Zjazd zobowiązuje Sekretariat KKP do przedstawienia podczas II tury Zjazdu informacji o trybie i sposobie ratyfikacji a podaniem liczby Zarządów i liczby członków tych regionów, które nowy Statut ratyfikują.

ZJAZD DELEGATOW

NIE!
TAKI PODZIAŁ OSŁABI
SIŁĘ ZWIĄZKU. „SOLIDARNOŚĆ”
MUSI BYĆ DEMOKRATYCZNA, ALE TEŻ
TROCHĘ „DYKTATORSKA” TO ZNACZY
ZDYSCYPLINOWANA I KONSEKWENTNA.
GRAMY Z PARTNEREM SCENTRALIZOWANYM
MUSIMY BYĆ SZYBCY W DECYZJACH.

Dość Haczykides - Golanek, - sprawa 25 (30)
wzrost naszego Zipsu. Zipsu nasz ma
rodzina o charakterze opłuwającym.
Me ma on ani smutni ani polski. Opiera
się. Gie ma zaangażowaniem Zipsuochu,
na etacie odobrym. Musimy powiedzieć
sobie jakie są rodzina na naszym opłuw-
luzowym Zipsu. Jest to przede wszystkim
polityka wobec świata. Jak broni Zipsu?
Pracujemy aby powstała Rada Naczelna, po-
średnicząca kompetencje strażnicze. Należy
je przerobić ściśle podległe na władzę uniwersa-
lawną i wyłonienie i podległy strażnicy
świat, który ma wyznaczyć charakter i de-
finiować wyłonienie. Cechami Rady Naczelnej nie
może być tabuizacja KRP, KRP nie będzie
współpracować politycznie odrobny.

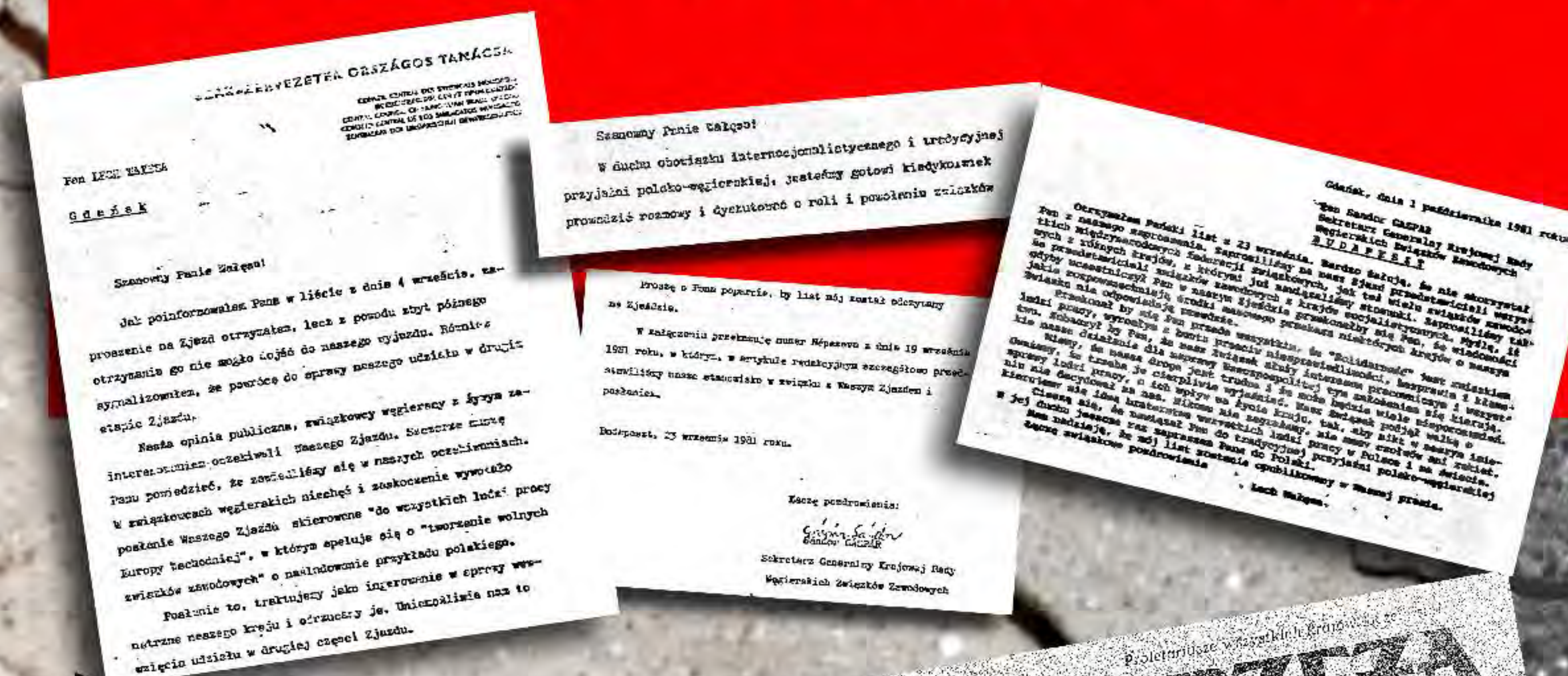

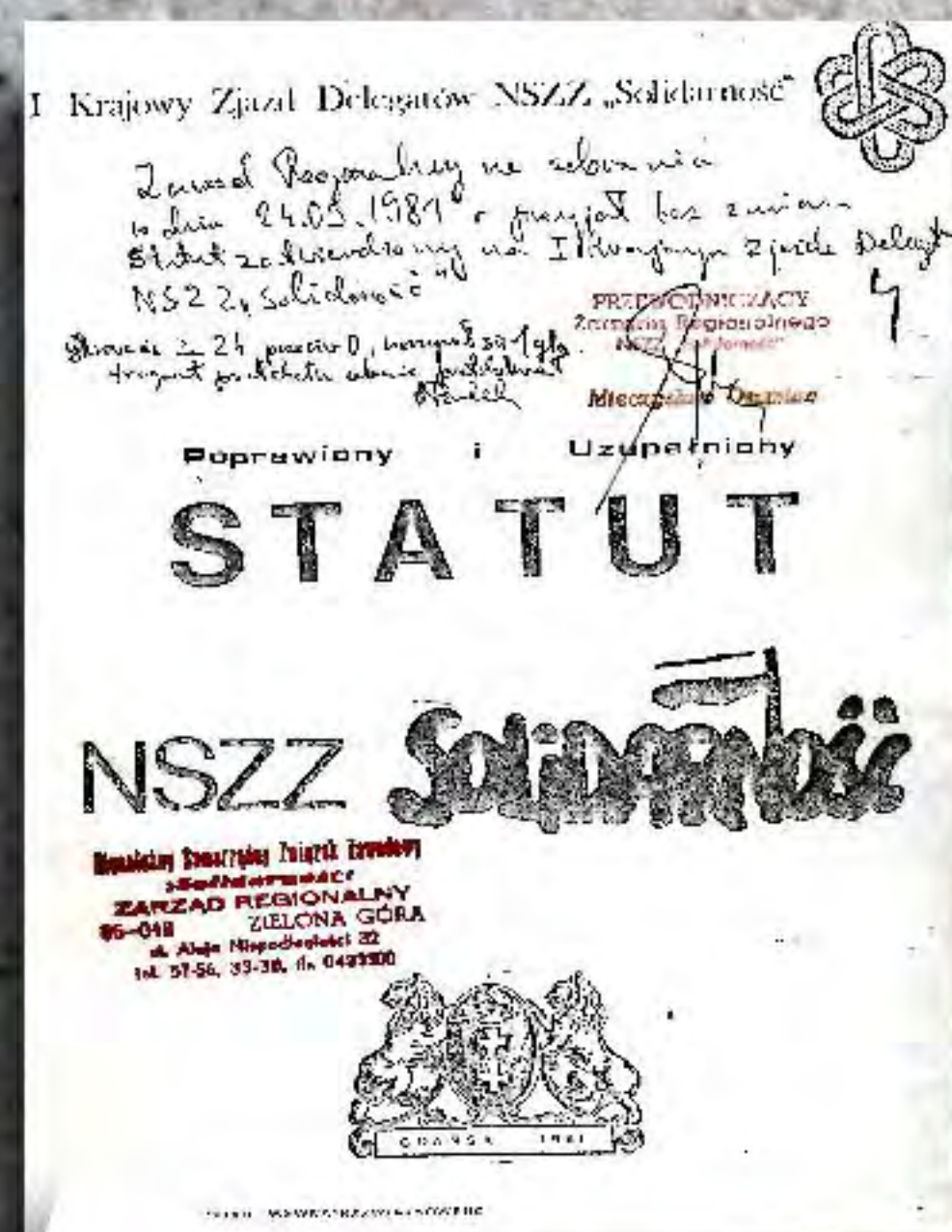
Radziecki dziennik „Prawda” podał za agencją prasową TASS oskarżenie o organizowanie przez Krajowy Zjazd NSZZ „Solidarność” antysocjalistycznej i antyradzieckiej orgii podważającej sojusze Związku Radzieckiego. Według agencji prasowej TASS uchwały Zjazdu – a szczególnie „Poślanie do ludzi pracy Europy Wschodniej” – stanowiły prowokacyjne akty zaaranżowane przez „całą menażerię kontrrewolucjonistów wszelkiego rodzaju, w tym agentów imperialistycznych służb specjalnych, wszystkich, którzy nienawidzą socjalizmu i władzy ludowej w Polsce”. Podobnie wypowiadały się media bloku wschodniego.

Prasa polska, a szczególnie „Żołnierz Wolności”, przedstawiała poślanie jako „szkodliwe”, występujące „przeciw polskiej racji stanu”. Oprócz własnych komentarzy prasa opublikowała oświadczenia polskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych stwierdzające, że uchwalenie pośłania w imieniu wielomilionowej organizacji godzi w narodowe interesy Polski. W podobnym tonie było utrzymane oświadczenie Biura Politycznego KC PZPR „Przeciwko awanturnictwu politycznemu i próbom niszczenia socjalistycznego państwa”. Ponadto „Solidarność” oskarżano o dążenie do przejęcia władzy w celu obalenia ustroju socjalistycznego.

Na zjazd gdański zostały zaproszone nie tylko delegacje związkowe z krajów zachodnich. Zaproszenia skierowano również do central związkowych bloku wschodniego. Jedynie węgierska centrala związków zawodowych przestała pismo z podziękowaniem i odmową uczestnictwa w Zjeździe, którego przebieg obrał „zły i niebezpieczny kierunek”.

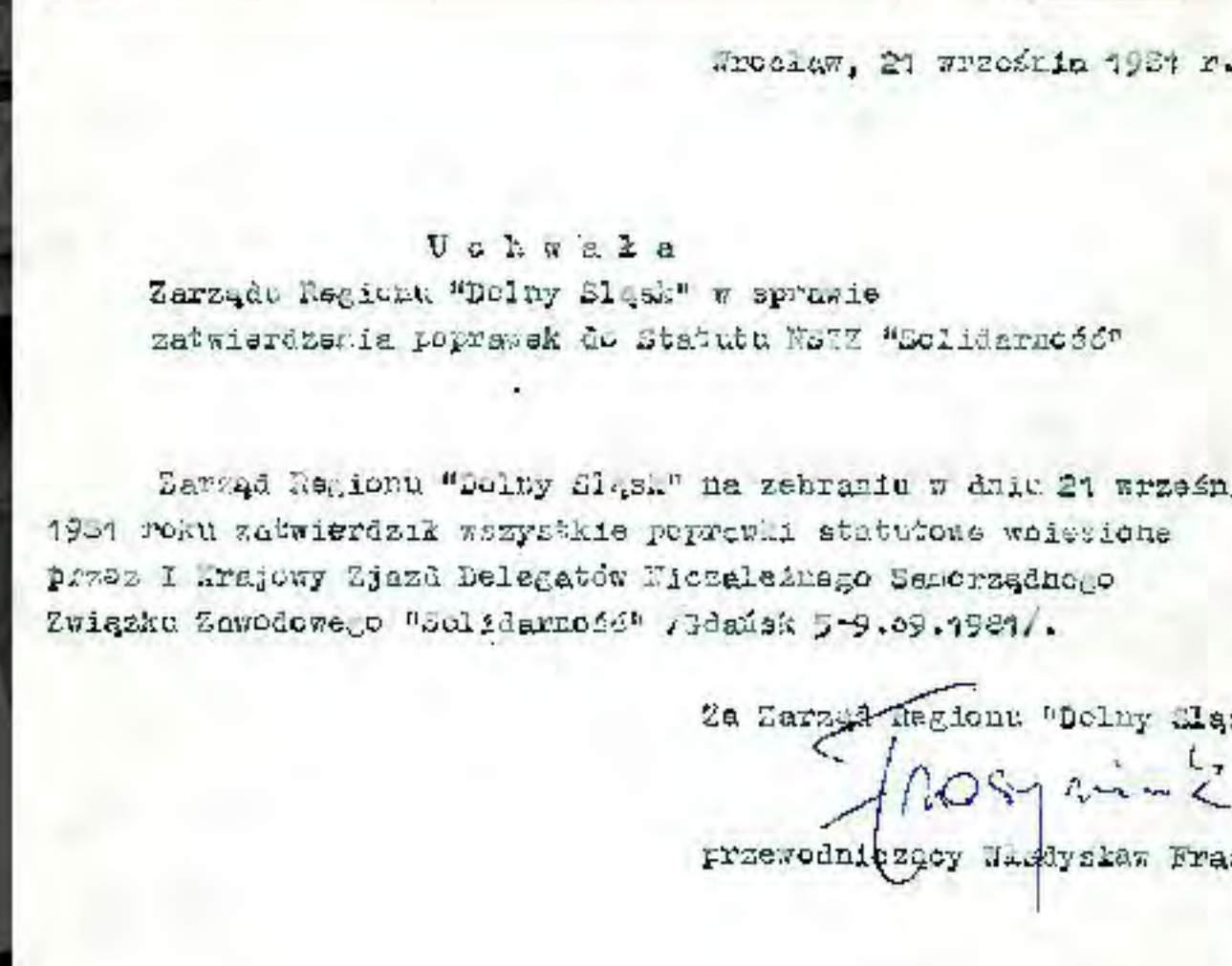
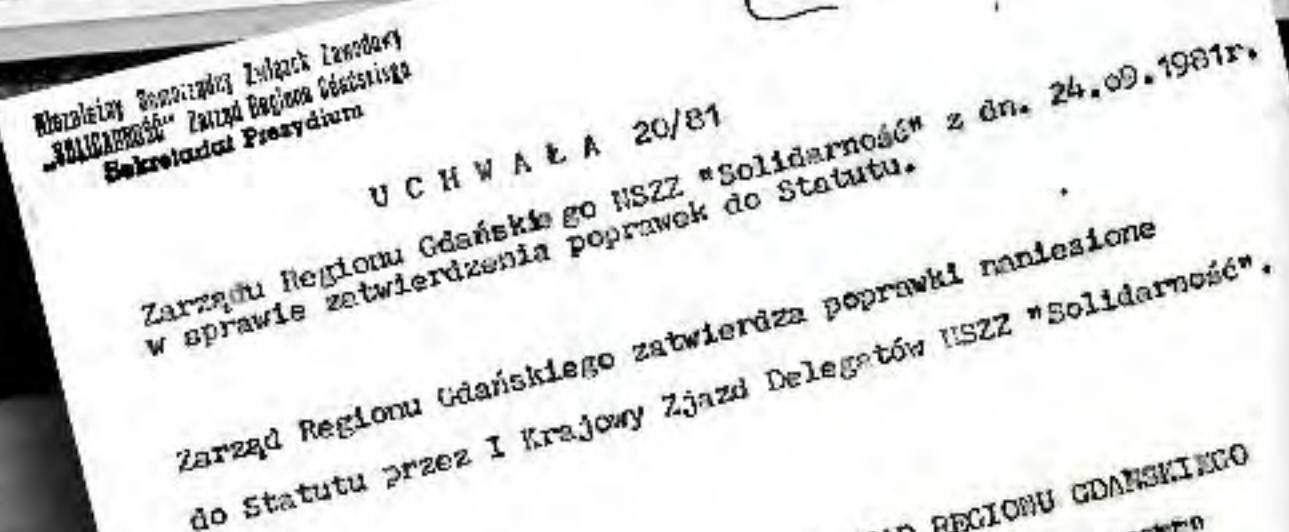
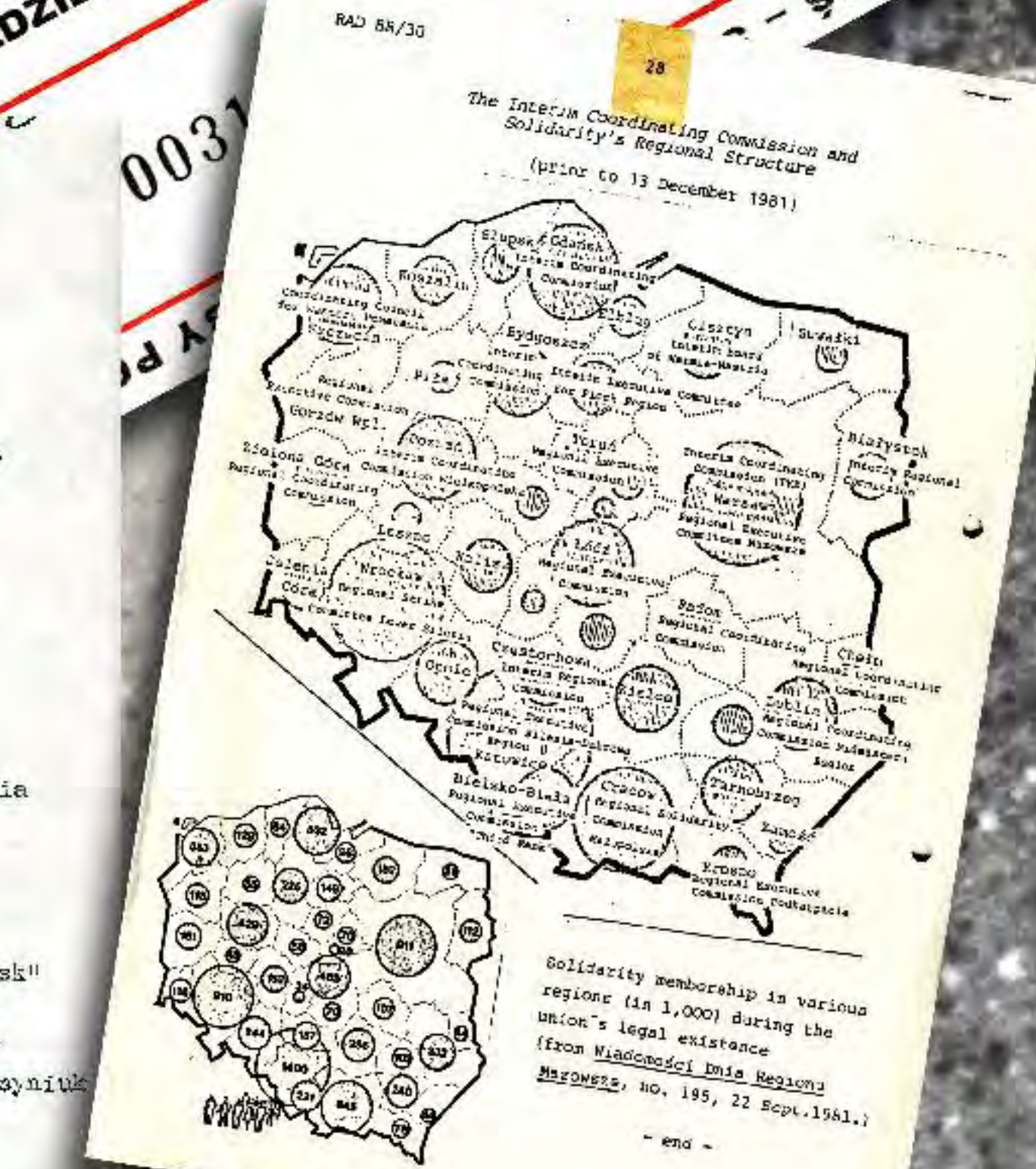
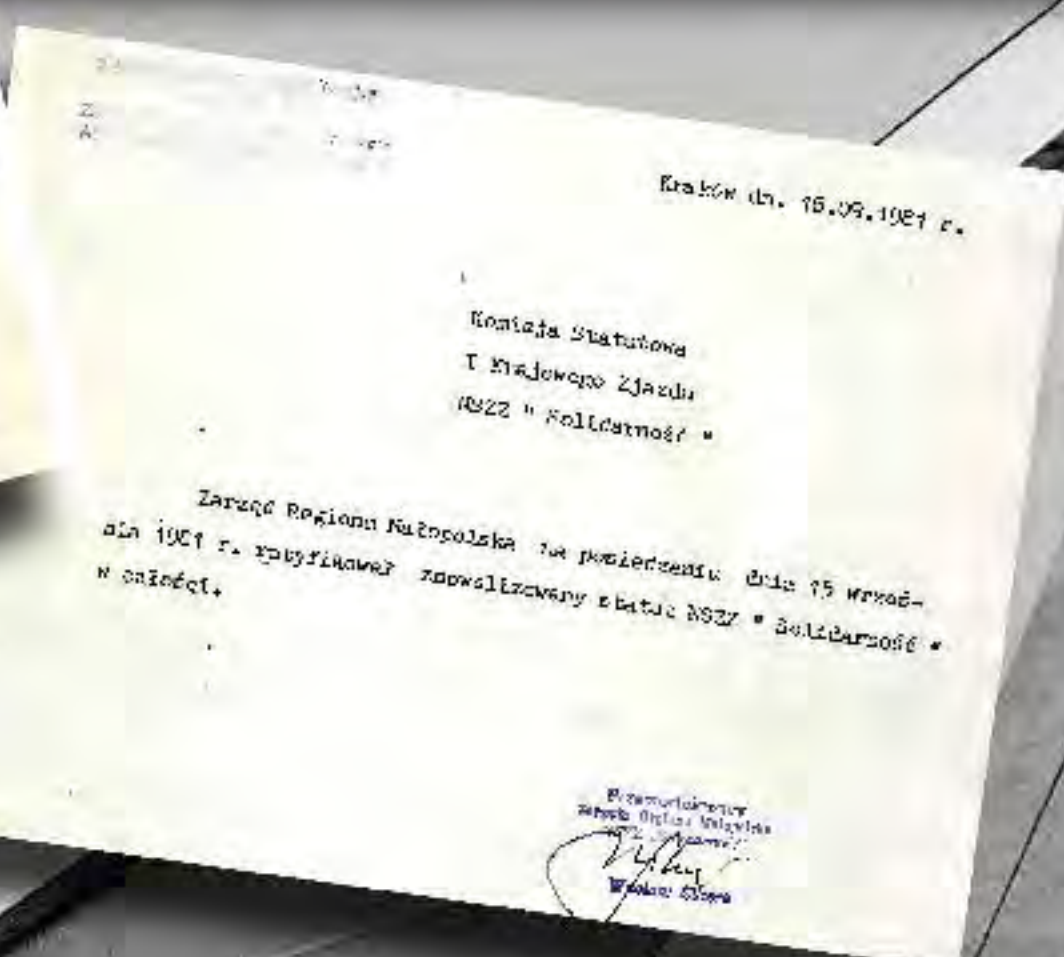
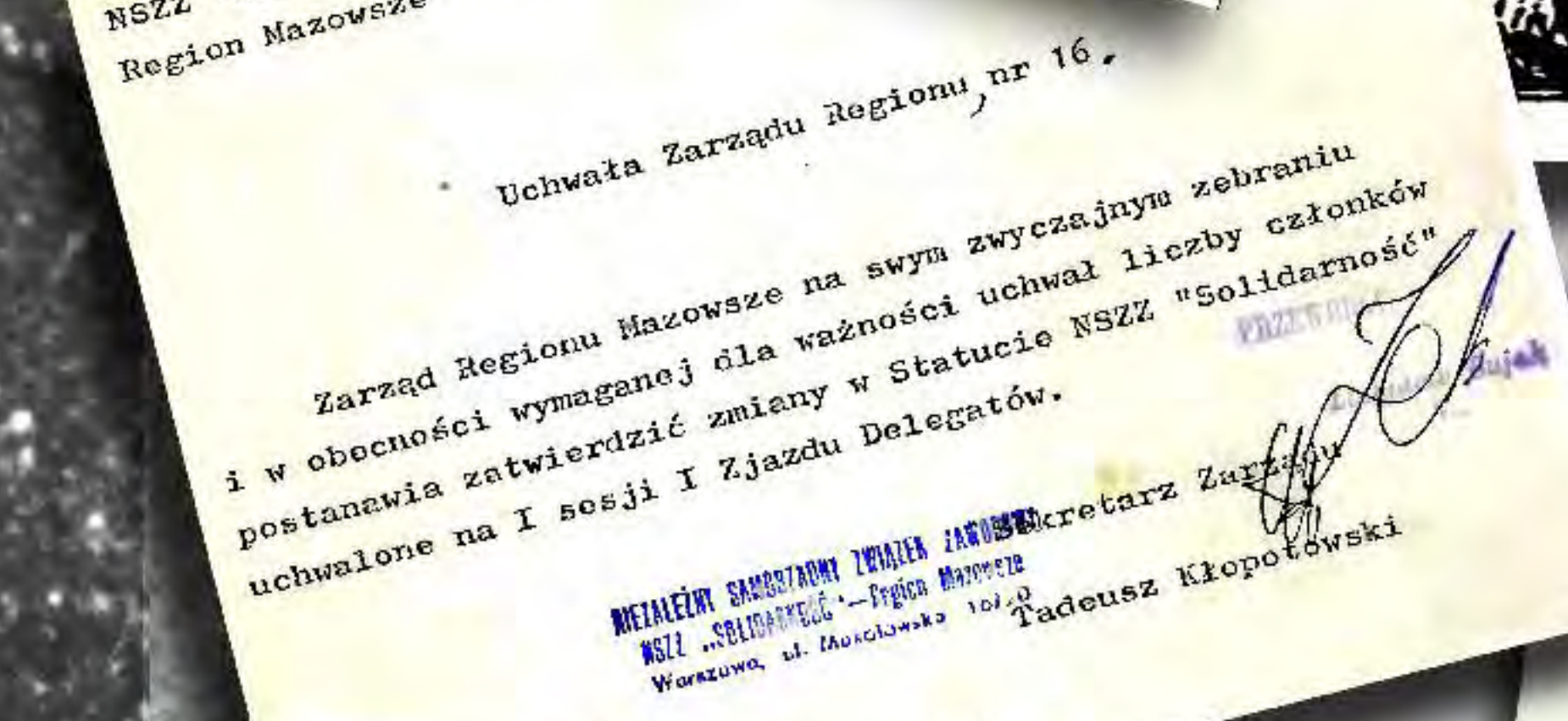
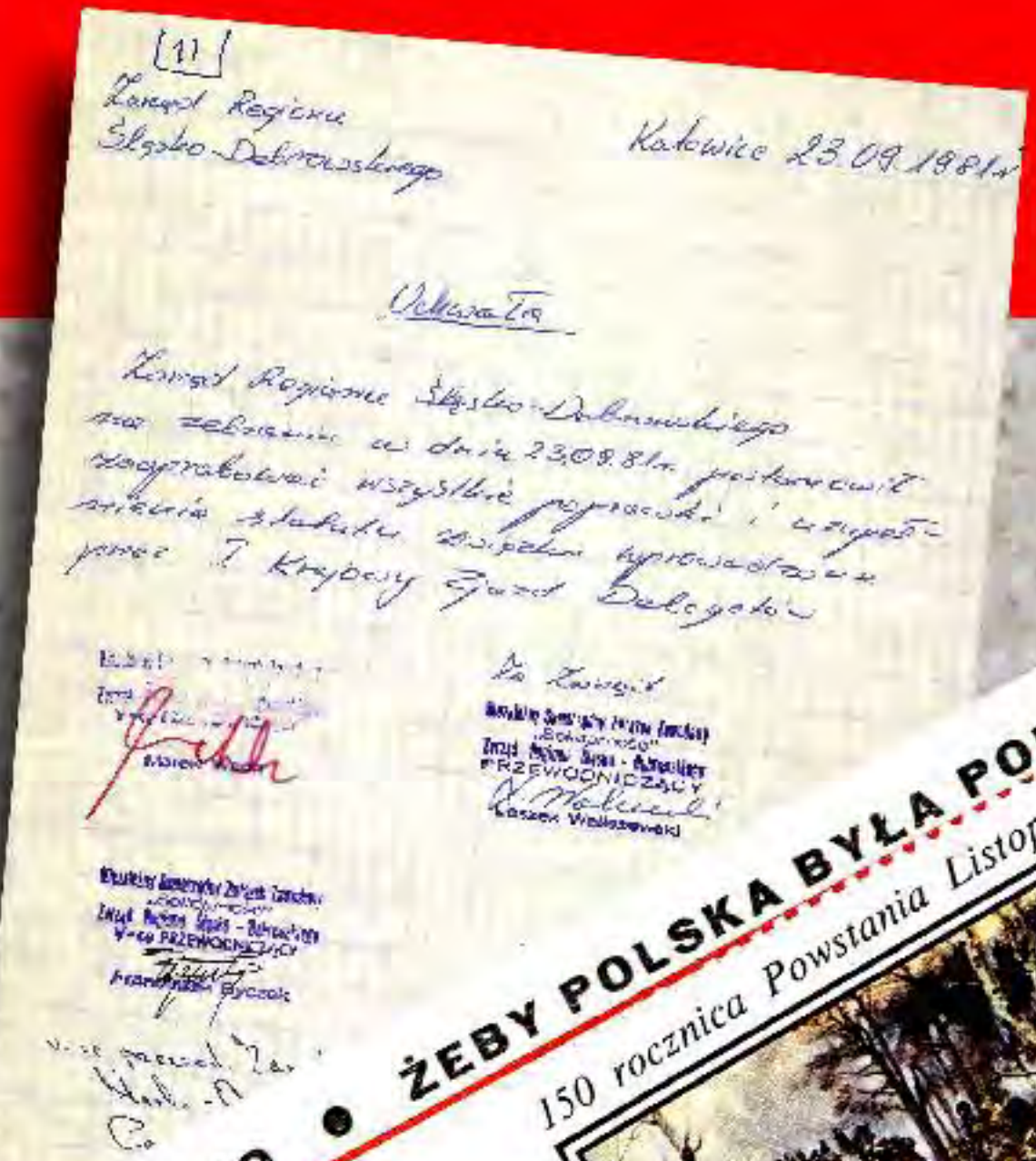
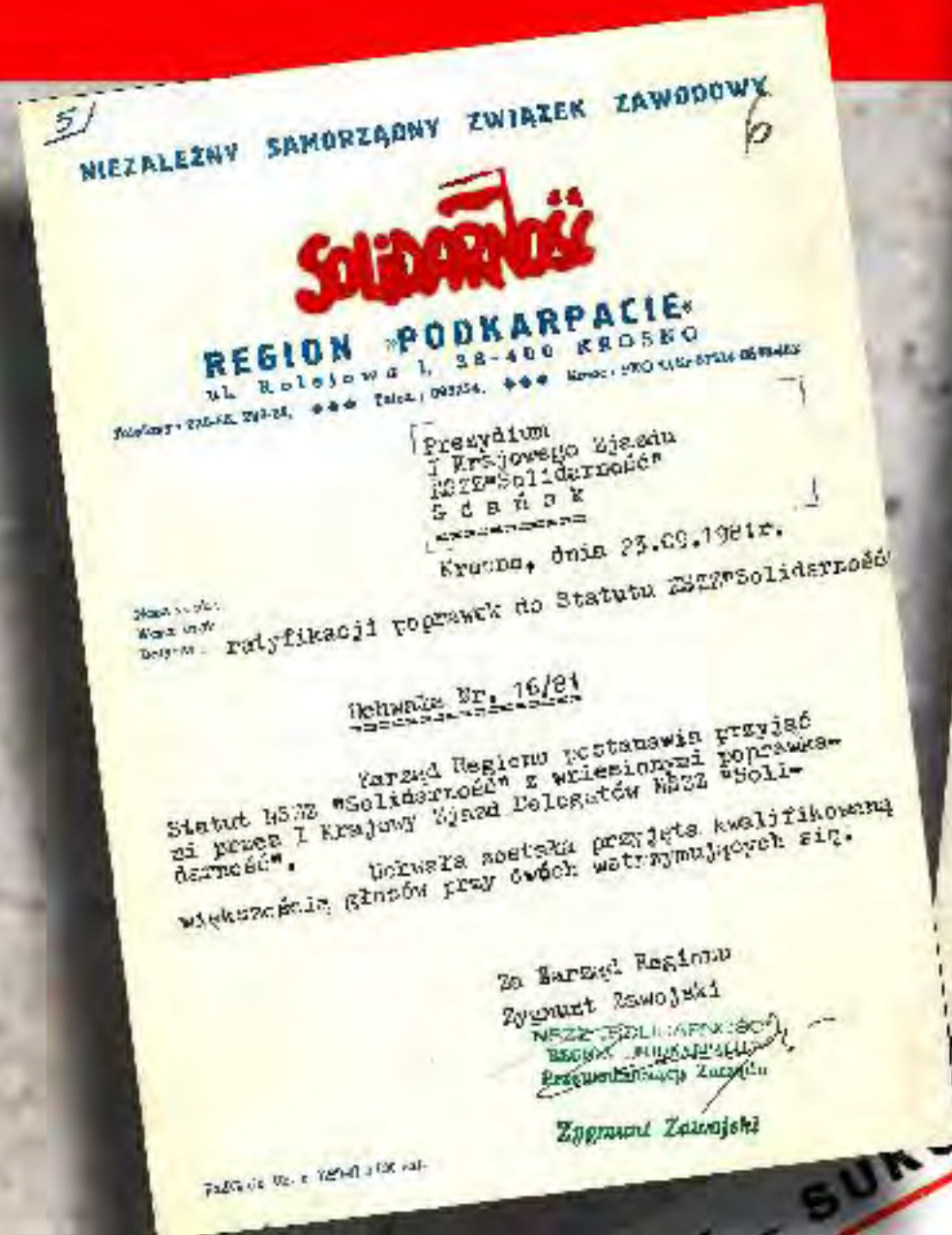
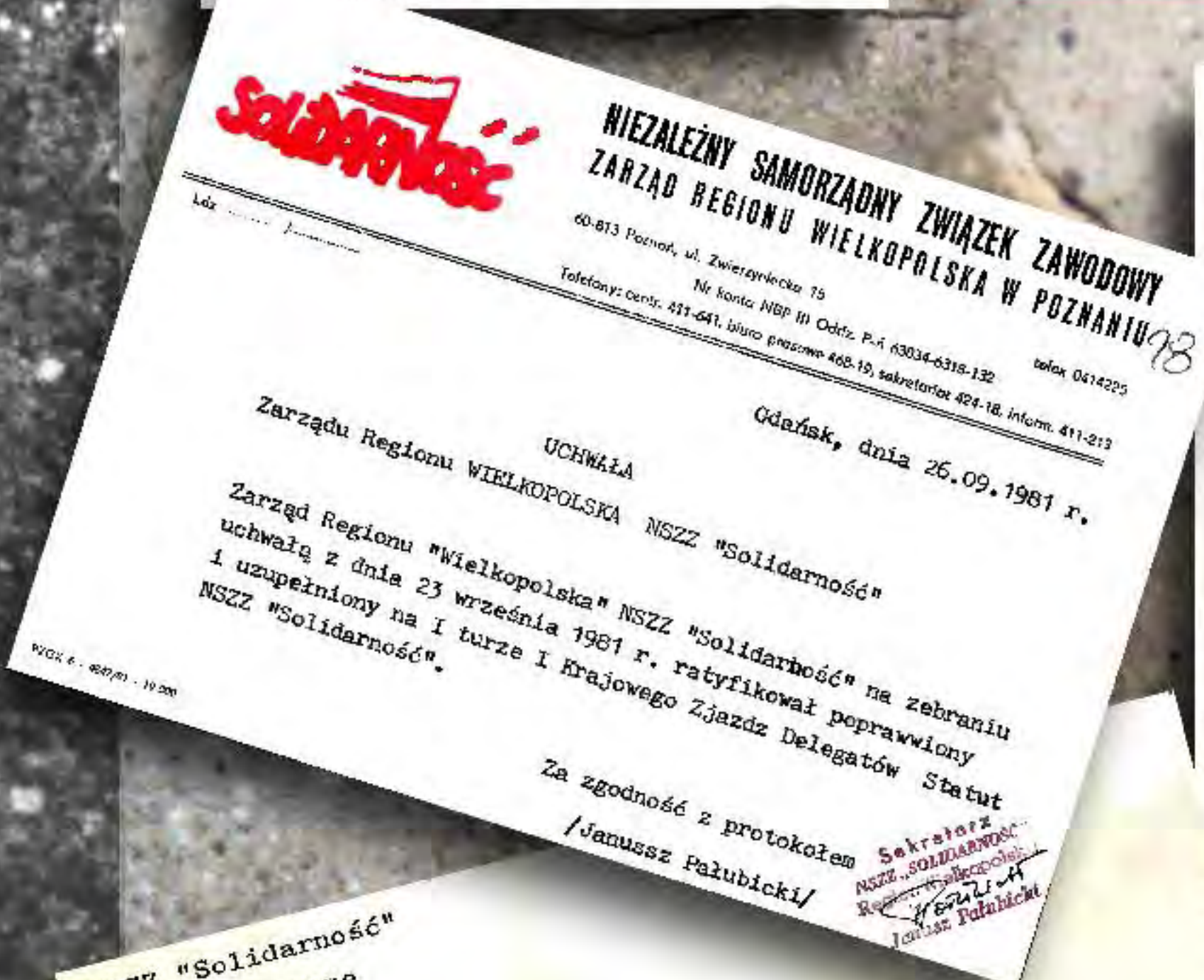
„Poślanie do ludzi pracy Europy Wschodniej”

W przerwie między turami Zjazdu Komisja Statutowa nałożyła na walne zebrania delegatów regionów obowiązek przegłosowania i zatwierdzenia uchwalonej wersji Statutu. Zebrania regionalne zobowiązane zostały do przesłania uchwał ratyfikacyjnych do Komisji Statutowej przed drugą turą Zjazdu. Mogły również zgłaszać propozycje poprawek do Statutu Związku, które ostatecznie zatwierdził lub odrzucił I Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”.

Zatwierdzenie Statutu Związku

Obrady II tury I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”

26 września – 7 października 1981 r.

Druga tura Zjazdu trwała o wiele dłużej. Zdominowała ją debata programowa oraz wybory Przewodniczącego, Komisji Krajowej oraz Krajowej Komisji Rewizyjnej. Na początku tej tury wielkie emocje wywołała zgoda KKP na uchwalenie przez Sejm PRL ustawy o samorządzie załogi przedsiębiorstwa, sprzecznej z intencjami i opracowywanym programem działania Związku. W trakcie tej tury Przewodniczącego Związku oraz Komisję Krajową. Społeczne i patriotyczne oblicze drugiej tury Zjazdu określał zarówno charakter wydarzeń, jak i przebieg debaty programowej. Kluczowe oficjalne wystąpienia to utrzymana w tonie patriotycznym mowa gen. Mieczysława Boruty-Spiechowicza przywołującego tradycję niepodległej Rzeczypospolitej oraz ogłoszenie przez prof. Edwarda Lipińskiego samorozwiązania się KSS „KOR”. Uchwały podjęte przez delegatów w tej turze Zjazdu, jak również uchwała programowa Związku zakończyły etap funkcjonowania „Solidarność” jako związku zawodowego, a rozpoczęły etap tworzenia szerokiego ruchu społecznego, dążącego do odbudowy samorządowego, niepodległego państwa polskiego.

Obrady II tury I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”

26 września – 7 października 1981 r. Uchwalenie Statutu

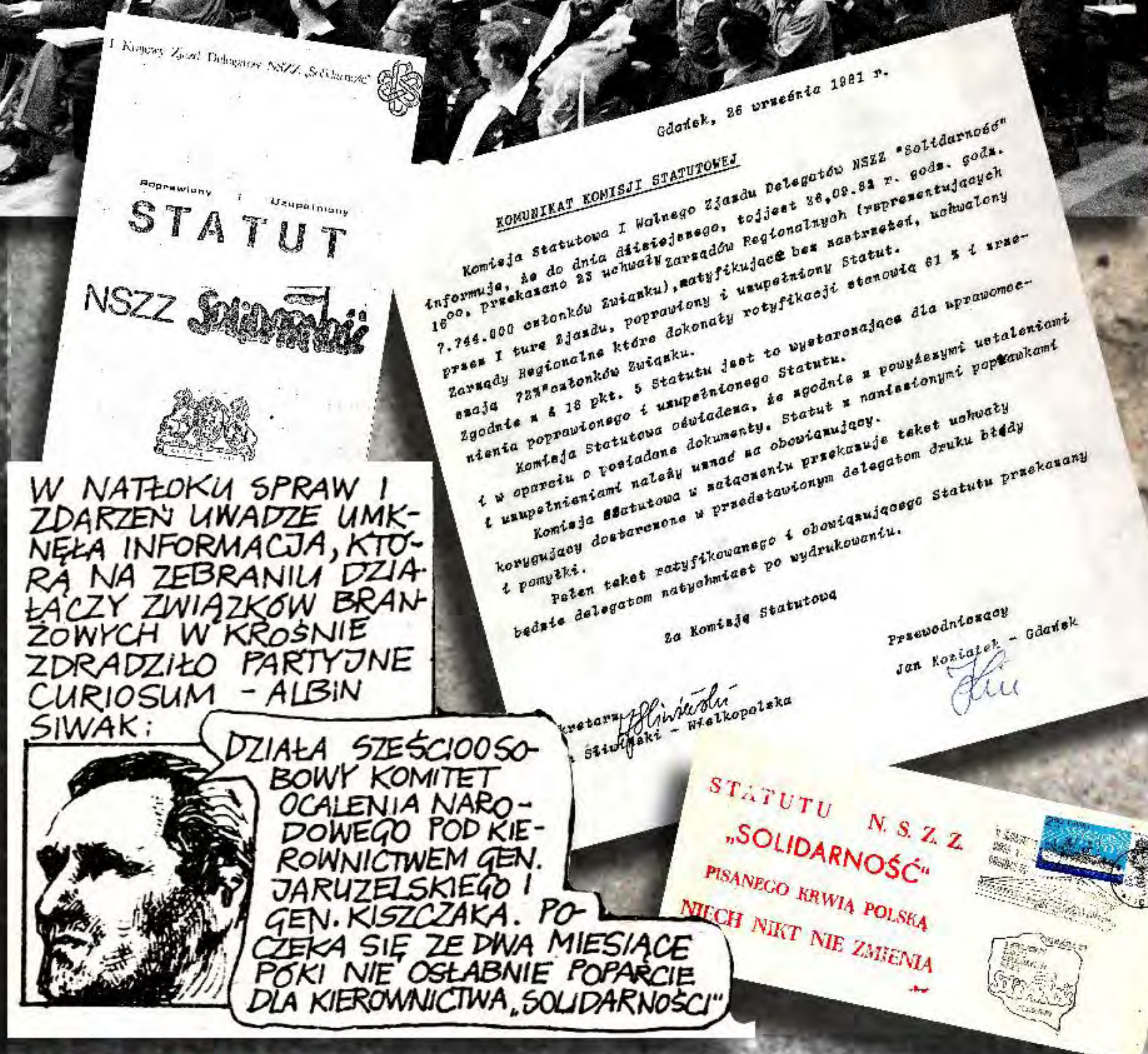

Zgodnie z postanowieniem I KZD zarządy regionów NSZZ „Solidarność” zobowiązane były do zaakceptowania lub odrzucenia wersji Statutu Związku przedstawionej po debacie statutowej. Część zarządów regionów, uchwalając przyjęcie tekstu, zaproponowała jednak zmiany konkretnych zapisów jako propozycje do przegłosowania na początku drugiej tury Zjazdu. Jednak 23 zarządy regionów (reprezentujące 7 744 000 związkowców – około 72% członków Związku) przyjęły tekst Statutu bez zastrzeżeń. Stanowiło to 61% głosów, co 26 września 1981 r. upoważniło Komisję Statutową do zatwierdzenia zmienionego tekstu jako obowiązującego. Zatwierdzenie Statutu umożliwiło wybór władz Związku.

Zmieniony Statut pozwalał na zrzeszanie się w NSZZ „Solidarność” osobom „czerpiącym środki utrzymania z pracy twórczej wykonywanej na innej podstawie niż stosunek pracy”, a więc przedsiębiorcom prywatnym, rzemieślnikom, rolnikom i ludziom wolnych zawodów: artystom, prawnikom, lekarzom oraz emerytom i rencistom.

Podstawową strukturą związkową pozostały komisje zakładowe skupione przy zarządach regionów NSZZ „Solidarność”. Władze wszystkich szczebli Związku pochodziły z wolnych demokratycznych wyborów. Wyjątkiem była tutaj część składu Komisji Krajowej.

Najwyższą władzę Związku stanowił Krajowy Zjazd Delegatów zwoływany raz do roku. W Zjeździe uczestniczyli delegaci wybrani na walnych zebraniach delegatów regionów. Zjazd wybierał Przewodniczącego Komisji Krajowej, Krajową Komisję Rewizyjną oraz część składu Komisji Krajowej. Część członków Komisji Krajowej (niewybieralną przez Zjazd) stanowili przewodniczący zarządów regionów. Przewodniczący Komisji Krajowej powoływał Prezydium Komisji Krajowej, dobierając je spośród członków Komisji. Kadencja władz każdego szczebla Związku trwała dwa lata. Statut zakładał ograniczenie pełnienia funkcji związkowych do dwóch kadencji. Ponadto Komisja Krajowa mogła powoływać i zatwierdzać regulaminy wewnętrzne sekcji zawodowych i branżowych Związku.

**Obrady II tury I Krajowego Zjazdu Delegatów
NSZZ „Solidarność” 26 września – 7 października 1981 r.
Debata samorządowa i program Związku**

Niezgodne z postanowieniami Zjazdu zaakceptowanie przez Prezydium KKP tekstu ustawy o samorządzie załogi w rozmowach ze stroną rządową doprowadziło na początku drugiej tury Zjazdu do burzliwej dyskusji. Akceptacja uzgodnień przez KKP oraz przegłosowanie przez Sejm ustawy torpedowało część zapisów przygotowywanej przez Zjazd Uchwały Programowej. Zarzuty nadużycia władzy i utraty historycznej szansy na zmiany padły pod adresem Lecha Wałęsy oraz członków Prezydium KKP, którzy wzięli udział w głosowaniu zarówno ze strony środowiska związanego z KSS „KOR”, jak i grupy działaczy radykalnych.

Debata nad programem Związku dotyczyła nie tylko samorządu pracowniczego i reformy gospodarczej, ale również ochrony socjalnej, działań antykryzysowych i podstawowych wolności obywatelskich. Komisja pracująca pod przewodnictwem Jerzego Milewskiego nad projektem Uchwały Programowej podzieliła się na 13 podkomisji problemowych, których przedstawiciele poddawali Zjazdowi pod dyskusję opracowane tezy programu Związku. Ich zakres wykraczał daleko poza działalność czysto związkową.

GOSCIĘ ZJAZDU

[illegible][illegible]

Bydźcie żołnierzami prawdy, a na pewno zwyciężycie. Jeśli do wal-
ki ze złem włączy się droga stro-
na ze sporu, zwyciężymy wspólnie i
zapamiętajcie jedno z bratanku. I
jedności w prawie nikt nie po-
kona. Czym szerzej i duszą jes-
tę pozostałe z Nasz!

Uczestników zjazdu poinformowano także, iż wśród delegatów zjazdu będzie znajdował się i Marek Gajdański - zastępca przewodniczącego Organizacji Narodowej Żydów w Ameryce. Wskazał na niego, który wstał i powiedział, że jest to Marek Gajdański, który walczył w wojnie polsko-żydowskiej i w wojnie polsko-rosyjskiej. Wskazał na niego, który wstał i powiedział, że jest to Marek Gajdański, który walczył w wojnie polsko-żydowskiej i w wojnie polsko-rosyjskiej. Wskazał na niego, który wstał i powiedział, że jest to Marek Gajdański, który walczył w wojnie polsko-żydowskiej i w wojnie polsko-rosyjskiej.

[illegible]

przelacz
 nierz
 swieca
 ci opwil
 tu,
 Czwil
 leca dla
 nas pot-
 rzyzny nie
 te prawda
 siaga...//

godnych warunków życia w gospodarstwie "Solidarność" jest tworem
wewnętrznej Polsc. Chodzi o życie wolne od politycznego
zysku, strachu i kłamstwa w społeczeństwie zorganizowanym
w demokrację i państwo prawnie. Dziś naród oczekuje:

1. Prawo

1. Wzrosty zaopatrzenie w żywność poprzez ustanowienie kontroli nad jej produkcją, podziałem i ustaleniem współpracy z "Solidarnością" Kł.
2. Reformy z gospodarczej poprzez tworzenie autonomicznych samorządów pracowniczych i likwidację nomenklatury partyjnej oraz wdrożenie efektywnych mechanizmów ekonomicznych.
3. Prawdy poprzez społeczną

[illegible]

Przedstawiając Komisji Porozumiewawczej i jej przewodniczącemu, dr. Janowi Kłopotowi, następującą sprawę:

WŁADZA PRZESZKADZAŁA
PRZY POMOCY NAGONKI W TV
I RÓŻNYCH PROWOKACJI

PATRZ JASIU JACY
SPRYCIARZE! POD-
NIEŚLI CENY PA-
PIEROSÓW I
PRZYSZŁALI DWÓCH
NIBY DO WYJASNIA-
NIA. ZAMIAST O
PROGRAMIE MAM
MÓWIĆ O PETACH

MINISTER
ZAK I KRASIŃSKI
MIERZAJĄ OKUPO
Ć SAŁĘ. CHYBA
DZIWONIE PO MA-
RA BEDNARKA

GDANSK 23

1 KRAJOWY
ZJAZD
DELEGATOW
NSZZ

Sofmark
26.09.1981

Przylaciecie tu, na skrzydłach polskiego "LOTU". Przylaciecie z pod samiuśkich Tatr, nie tylko po to, by Solidarnym w Dobrym dopomóc, ale nade wszystko, by u kresu moich dni, zrobić w Waszej - jakże zaszczytnym towarzystwie - krok ku szlachetnej i, lepszej przyszłości, w którą niezłomnie wierzę tak, jak wierze i, lepszej i siłę młodości!

Pamiętajcie młodzi przyjaciele! Kłamstwo jest stare jak świat - prawda - jest wiecznie młoda!

Bądźcie Zainteresami Prawdy, a napewno zwyciężycie!

Jeśli do walki ze złem włączy się druga strona sporu, zwyciężymy wspólnie i zapamiętajcie jedność w prawdzie. A jedności w prawdzie nikt nie pokona.

Całym sercem i duszą jestem z pozostanymi z Wami!

Gdańsk, 27.09.1981 r.

Obrady II tury I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” 26 września – 7 października 1981 r. Wybory Przewodniczącego Komisji Krajowej

Jan Rulewski

Andrzej Gwiazda

Marian Jurczyk

Po kilkudniowej debacie dotyczącej samorządu pracowniczego i elementów Uchwały Programowej Związku na wniosek delegacji Regionu Łódzkiego zmieniono porządek obrad Zjazdu. Wniosek przypominał delegatom, że jednym z najważniejszych celów Zjazdu jest wybór władz Związku. Kampania wyborcza trwała praktycznie od początku Zjazdu. Ale dopiero 1 października wyłoniono czterech ostatecznych kandydatów na Przewodniczącego Komisji Krajowej. Byli to: Andrzej Gwiazda (Gdańsk), Marian Jurczyk (Szczecin), Jan Rulewski (Bydgoszcz) oraz dotychczasowy Przewodniczący Lech Wałęsa (Gdańsk).

Kandydaci zostali zobowiązani do przedstawienia swojego programu wyborczego (10 minut), odpowiedzi na pytania zadawane z sali przez delegatów (30 minut) oraz zadawania pytań kontrkandydatom.

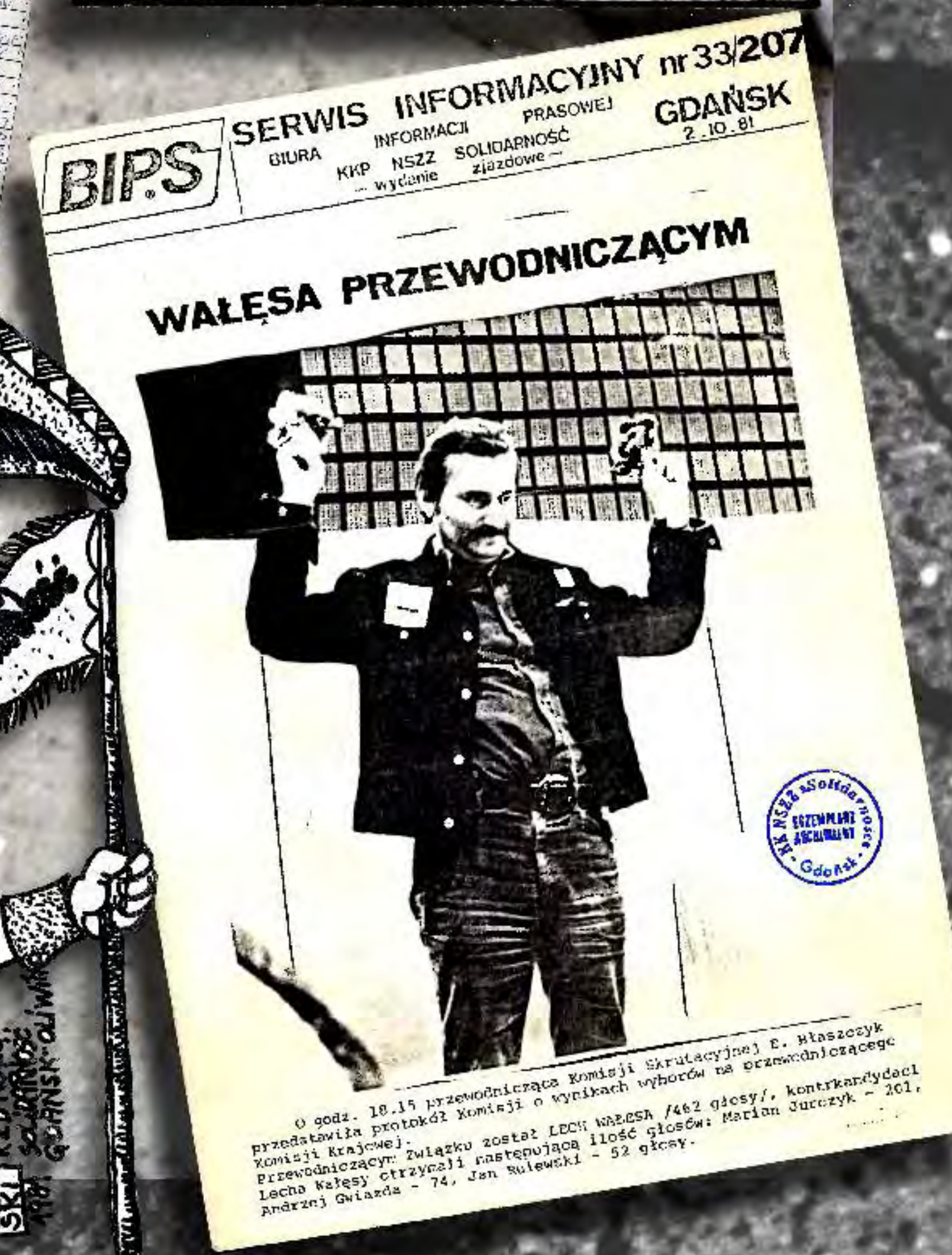
Wybory Przewodniczącego rozstrzygnięto w pierwszej turze 2 października 1981 r. Komisja Skrutacyjna ogłosiła wyniki. Przewodniczącym został Lech Wałęsa – 462 głosy (55%). Pozostali kandydaci uzyskali: Marian Jurczyk – 201 głosów (24%), Andrzej Gwiazda – 74 głosy (8,8%) oraz Jan Rulewski – 52 głosy (6,2%).

ERENOWY ZJAZD DELEGATÓW
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
GDAŃSK, 26.09.1981
ADJ
KARTA WYBORCZA
(WYBORY PRZEWODNICZĄCEGO – II TURU: 1
WYBORY KRAJOWE)

NUMER KOLEJNY	NUMER KARTY	IMIE I NAZ WISKO
1.	0406	ANDRZEJ GWIAZDA
2.	0409	MARIAN JURCZYK
3.	0402	JAN RULEWSKI
4.	0401	LECH WAŁĘSA

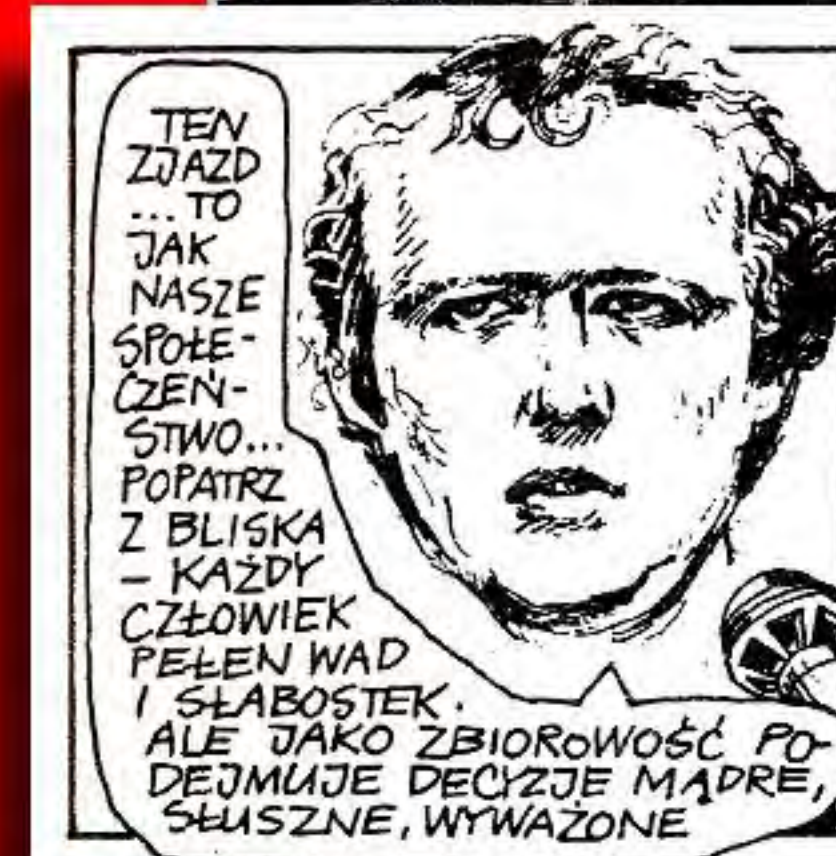
WYBORY PRZEWODNICZĄCEGO
GDAŃSK, 26.09.1981

NUMER KOLEJNY	NUMER KARTY	IMIE I NAZ WISKO	WYBÓR
1.	0406	ANDRZEJ GWIAZDA	
2.	0409	MARIAN JURCZYK	
3.	0402	JAN RULEWSKI	
4.	0401	LECH WAŁĘSA	

Uchwały II tury I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”

Zagadnienia, których dotyczyły uchwały drugiej tury Zjazdu, obejmowały bardzo szeroki zakres problemów dyskutowanych na Zjeździe. Omawiano zarówno sprawy samorządu robotniczego, jak i zwrotu własności prywatnej zagrabionej w przeszłości, a także kultury i nauki oraz polityki społecznej Związku. Najważniejszą uchwałą II tury Zjazdu była Uchwała Programowa I KZD.

PROGRAM ZWIĄZKU
NIE NARUSZĄŁ ZA-
DNEGO Z RZĄDOWYCH
WARUNKÓW POROZUMIE-
NIA: SŁUSZEW, ROLI
PZP W PANSTWIE,
ALE JEDNOCZESNIE
ZŁAZ WYRAŹNIE
STWIERDZIŁ, ŻE „SOLI-
DARNOŚĆ” NIE ZREZY-
GNUJE Z WARUNKU
DEMOKRATYZACJI
KRAJU. REAKCJA
WŁADZ NA WYNIKI
ZŁAZU MIAŁA BYĆ
OSTATECZNYM SPRAWI-
DZIANEM FRAUDZLI-
WYCH INTENCJI OSOB
ZARZĄDZAJĄCYCH
PRL.

WYKAZ PRACOWNIKÓW WYKONUJĄCYCH PRACĘ W ZAKŁADACH PRZEMISŁOWYCH
WYKAZ PRACOWNIKÓW WYKONUJĄCYCH PRACĘ W ZAKŁADACH PRZEMISŁOWYCH

69/81

WYSTĄPIENIE SAMORZĄDNY KSIĄŻKI SAMODOT "SOLIDARNOŚĆ"
PIERWSZY DZIAŁ DELEGATÓW

UCHWAŁA

W sprawie inicjatywy narodowych

Ubićcie o rozwój kultury polskiej, otwierając na dotychczas innych narodów
wyróżniając walc wykazania nie mieszając ubóstwa o to, by obydwie polury
materiały dla innych narodów i grup etnicznych - Rinturuzi, Cyganie, Grecy,
Litwini, Łotwowie, Niemcy, Chorwaci, Polacy, Żydzi i inne narodowości,
niezależnie od wspólności i polskości. Człowiek nie może być rozdzielony z innymi
swoją kulturą i przekazywać jej następnym pokoleniom.

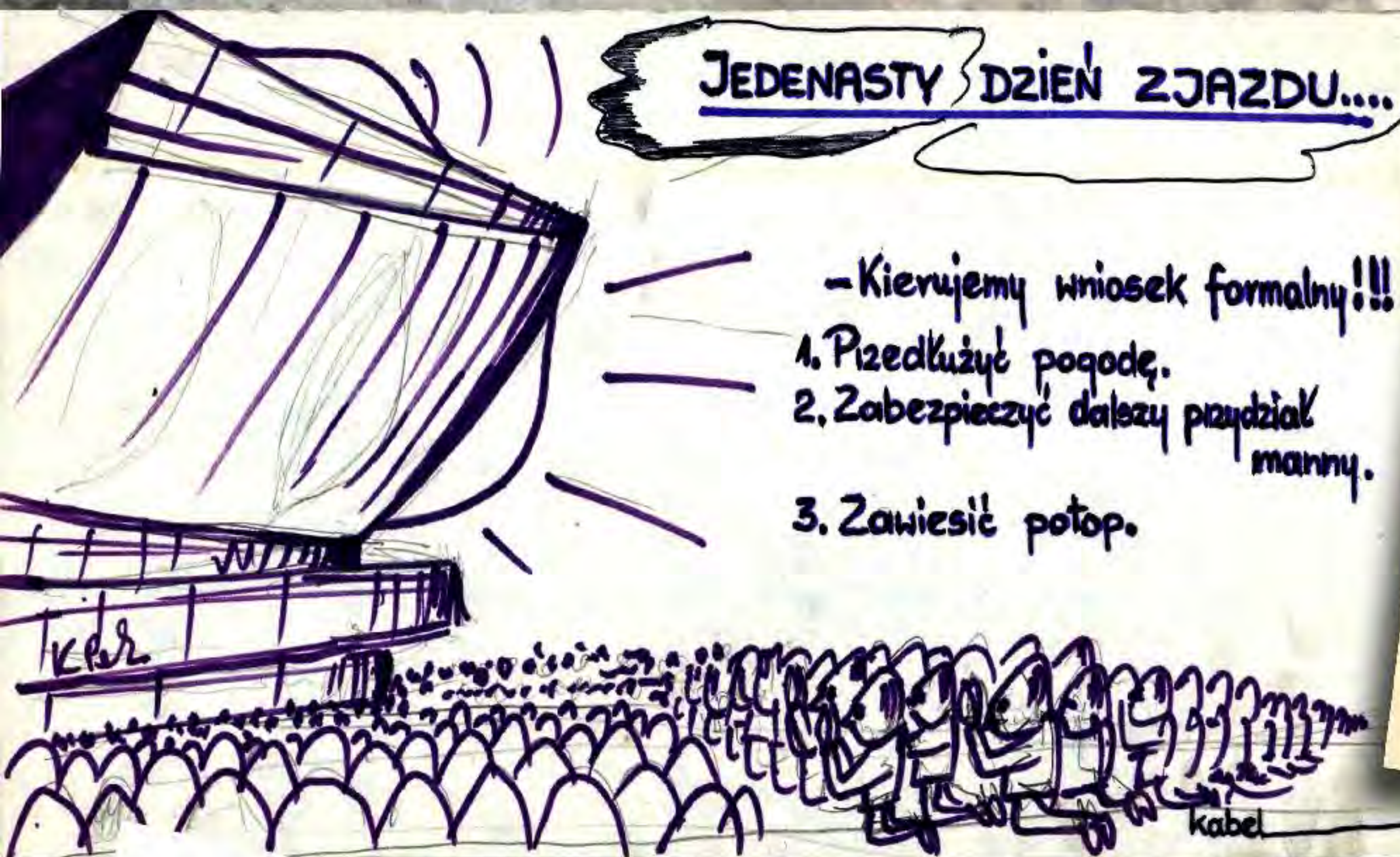
Chcemy w ten sposób pozostać wierni tradycji. Rozszerzając wielo
narodów.

Rozwój kultury polskiej to również ich tradycje, język, które
winną być kulturowe.

Większe narażenie na siebie wszelkie podziału: narodowościowy i walowy
bezpośrednio zagrożenie polski pnił powiększanie wszystkich polskości, niezachowanie ich przynależności narodowej lub pochodzenia.

Gdańsk, 7 października 1981 r.

WYKAZ DELEGATÓW

WISZĄCEJ SĄDOWY ZWIĄZEK MARCOWY "SOLIDARNOŚĆ"
PIERWSZY ZWIĄZEK DELEGATÓW

36/81

S T A N O W I S K O

Pierwszego Zjazdu Delegatów MSZ "Solidarność"

Między Komitet Poradniczo-Organizacyjny Stowarzyszenia
Twórców i Mistrzów z przedstawicieli działających w nim stowarzyszeń i wyraża się najgłębsze
zainteresowanie w nim współpracownicy w celu:

1. kształtowania warunków swobodnego rozwoju
Kultury narodowej, oświaty i nauki,
2. przekształcania środków masowego przekazu
w środki społecznej komunikacji,
3. zniesienia cenzury,
4. utworzenia Funduszu Kultury Narodowej.

ZIĄD DELEGATÓW

Gdańsk, dnia 28 IX 1981

67/84

UCHWAŁA
o kontaktach zagranicznych

Działalność międzynarodowa Związku opiera się na Konstytucji PRL, Pakciech Praw Człowieka i Obywatela, ratyfikowanych przez PRL, konwencjach nr 87 i 98 Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz na Statucie NSZZ "Solidarność".

Kontakty i działalność międzynarodowa Związku służą mają realizacji statutowych zadań obrony, ochrony i umocnienia praw i interesów ludzkiej pracy. Pragnąmy przyczynić się do zapewnienia trwałego pokoju na świecie, gdyż są nam obec wszelkie formy dyskryminacji i wyzysku, przemocy i dominacji ekonomicznej, politycznej i światopoglądowej.

Położenie na granicy kultur i orientacji politycznych oraz doświadczenia historyczne społeczeństwa polskiego nakładają na NSZZ "Solidarność" obowiązek godzenia sprzeczności i budowania ładu naturalnego w świecie pracy, w stosunkach społecznych, ekonomicznych i politycznych. Fundamentem tego ładu jest jedność każdego człowieka, jego prawne i jako osoby ludzkiej mającej wszelkie należne jej jako człowieka i obywatela prawa i różnorodności w samorządnej społeczności. Będziemy realizować te wartości budując solidarności ludzi pracy, szanując różnorodność ich poglądów i suwerenność każdego narodu. Będziemy też utrzymywać i rozszerzać kontakty z Polonią na całym świecie działając na rzecz zachowania przez nią świadomości narodowej poprzez pomoc w realizacji prawa dostępu do kultury polskiej.

Kontakty z organizacjami reprezentującymi ludźmi pracy innych narodów "Solidarność" prowadzi będzie w sposób niezależny od władz państwowych, partyjnych i organizacji religijnych i jakichkolwiek innych instytucji. Będziemy rozwijać współpracę międzynarodową w dziedzinie pracy organizacyjnej, kształcenia związkowego, umów zbiorowych, ochrony pracy, ochrony środowiska, wymiaru kulturalnego i turystycznego.

Chcemy, aby współpraca ta zrealizowała się szczególnie na szczeblu organizacji zakładowych i regionalnych.

NIEZALEŻNY SYMPOZJUM ZWIĄZKÓW ZAMOWDÓW "Solidarność"
PIERNYSEY ZAJĄD DELEGATÓW

40/101 U C H W A Z A

w sprawie działania Związku NA rzecz osób niepełnosprawnych.

Deceniujące range problemu upośledzonego, jakim są warunki życia osób niepełnosprawnych w Polsce. Zjazd Delegatów uznaje działalność sekcji zajmującej się pełnej rehabilitacji i integracji i tej części społeczeństwa za jeden z ważnych kierunków działania Związku.

NIEZALEŻNY SAMOZŁADNY ZWIĄZEK ZAWODOWY
 "SOLIDARNOSC"
 PIERWSZY ZJAZD DELEGATÓW

G7/87
 UCHWAŁA

[illegible]

I Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ "Solidarność" zobowiązuje władze Związku do ustalenia właściwego trybu postępowania zapewniającego wyłączenie wszelkich pracowniczych i cywilno-prawnych Fołków, którzy w wyniku działań wojennych przebywali poza granicami Kraju podczas II wojny światowej i po jej zakończeniu niezależnie od tego, w którym kraju musieli przebywać.

ZJAZD DELEGATÓW

Gdańsk. 5.10.1981r.

WIEZALEŻNY SAMORZĄDNY ZWIĄZEK ZAWODOWY
"SOLIDARNOŚĆ"
PIERWSZY ZJAZD DELEGATÓW

35/89 UCHWAŁA

Pierwszy Zjazd Delegatów zobowiązuje Prezydium Komisji
Pracowej do zaprezentowania na Międzynarodowych Targach
Kotłarki we Frankfurcie (FRG), które rozpoczynają się 12.V.1988
wydawnictw Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego
"Solidarność".

Gdańsk, 28.IX.1981 r.

ZJAZD DELEGATÓW

Uchwała Programowa I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”

Program NSZZ „Solidarność”
uchwalony przez
I Krajowy Zjazd Delegatów

21 Postulatów Głównego MKS

Kim jesteśmy i dokąd dążymy

Samorządna Rzeczpospolita

ARCHIWUM MSW
NR 184
Tygodnik **SOLIDARNOSĆ**
Nr 29 16.10.1981 r.

21 Postulatów Głównego MKS

Kim jesteśmy i dokąd dążymy

Samorządna Rzeczpospolita

Statut i Uchwała Programowa zostały opublikowane w serii zeszytów BIPS. Uchwała Programowa, rozpoczynająca się od rozdziału „Kim jesteśmy i dokąd dążymy”, wyjaśniała cele Związku opisane szczegółowo w 37 tezach. Nie był to już program działania związku zawodowego, ale szerokiego ruchu społecznego dążącego do głębokiej reformy gospodarczej i politycznej państwa.

Z punktu widzenia władz PRL był to program nie do przyjęcia, gdyż przewidywał nie tylko oddzielenie gospodarki od polityki, ale również reformę państwa i złamanie monopolu PZPR na sprawowanie władzy w Polsce.

Program postulował: wprowadzenie reformy samorządowej proponowanej przez Związek, obronę poziomu życia ludzi pracy, wdrożenie programu antykrzysowego, wprowadzenie zasad gospodarki wolnorynkowej, respektowanie prawa pracy, zagwarantowanie obywatelom wolności światopoglądowej, społecznej i politycznej, wolne wybory do samorządu wszystkich szczebli, niezawisłe sądownictwo, wolność działalności twórców i ludzi kultury, swobodę i niezależność badań naukowych, społeczną kontrolę nad środkami masowego przekazu oraz zawarcie nowego porozumienia społecznego na podstawie programu uchwalonego przez I KZD.

UCHWAŁA PROGRAMOWA I KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW NIEZALEŻNEGO SAMORZĄDNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO „SOLIDARNOSĆ”

I. KIM JESTEŚMY I DOKĄD DĄŻYMY

NSZZ „Solidarność” powstał z ruchu strajkowego 1980 roku — największego ruchu masowego w dziejach Polski. Ruch ten, zrodzony wśród robotników wielkich zakładów pracy w różnych regionach naszego kraju, znalazł swój historyczny punkt zwrotny w sierpniu 1980 roku na Wybrzeżu. Ogarnął on w ciągu roku wszystkie środowiska świata pracy: robotników i rolników, inteligencję i rzemieślników.

U początku naszego Związku były po prostu potrzeby zwykłych ludzi naszego kraju, ich cierpienia i zawody, nadzieje i tęsknoty. Związek nasz wyrósł z buntu społeczeństwa polskiego doświadczającego w ciągu przeszło trzech dekad łamaniem praw ludzkich i obywatelskich; z buntu przeciwko dyskryminacji światopoglądowej i wyzyskowi ekonomicznemu. Był protestem przeciwko istniejącemu systemowi sprawowania władzy.

Chodziło nam wszystkim nie tylko o warunki bytowania, chociaż żyło się źle, pracowało się ciężko i jakże często bezowocnie. Historia nauczyła nas, że nie ma chleba bez wolności. Chodziło nam również o sprawiedliwość o demokrację, o prawdę, o praworządność, o ludzką godność, o swobodę przekonań, o naprawę Rzeczypospolitej, nie zaś tylko o chleb, ma-łto i kielbasę. Wszystkie wartości elementarne nazbyt były sponiewierane, by można było wierzyć, że bez ich odrodzenia cokolwiek zmieni się na lepsze. Protest ekonomiczny musiał być zarazem protestem społecznym; protest społeczny musiał być zarazem protestem moralnym.

Ten społeczny i moralny protest nie zrodził się z dnia na dzień. Jest w nim dziedzictwo krwi robotników poznańskich z 1956 roku i grudnia 1970 na Wybrzeżu, bunt studentów w 1968 roku, cierpienia Radomia i Ursusa w 1976 roku. Jest w nim dziedzictwo niezależnych działań robotników, inteligencji i młodzieży, wysiłków Kościoła o przechowanie wartości, dziedzictwo wszystkich walk o godność ludzką w naszym kraju. Związek nasz wyrósł z tych walk i pozostanie im wierny.

Stanowimy organizację, która łączy w sobie cechy związku zawodowego

*) Integralną częścią uchwały programowej jest aneks zawierający wariantowe propozycje do rozstrzygnięcia przez członków Związku.

Ocena i Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”

BERLIN • ZÜRICH • DORTMUND • WIEDEN • PARYŻ • LONDYN • SZTOKHOLM • NOWY JORK • SYDNEY • PRETORIA • NOWY MEXYKO

ZESPÓŁ "4R" PRZEDSTAWIA:

Solidarność

-500 PIERWSZYCH DNI

Wydawnictwo „KURS”
Wydanie II
Copyright by Zespół 4R

WROSTKIE DIALOGI W TĘ OPIWIEŚĆ SĄ FRAGMENTAMI AUTENTYCZNYCH NYSYNGÓW

cena 250 zł.

OFFSETDRUCKEREI
Hans-Jürgen Wichmann
Askanierring 155-156 • 1000 Berlin 20

Cena DM 4,-

ZÜRICH • DORTMUND • WIEDEN • PARYŻ • LONDYN • SZTOKHOLM • NOWY JORK • BERLIN • ZÜRICH

GAZETA I KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW NSZZ SOLIDARNOSC

UCHWAŁA

w sprawie cen, rekompensat, i działań antykrzysowych

głos wolny

WARSZAWA 7 PAŹDZIERNIKA 1981 NR 24

zjazd zakończony

WARSZAWA 7 PAŹDZIERNIKA 1981 R.

PIERWSZE WNIOSKI

W tym zjeździe delegatów NSZZ „Solidarność” w Warszawie, 7 października 1981 r., wzięło udział 100 delegatów z 10 województw i 10 miast wojewódzkich. W tym zjeździe delegatów NSZZ „Solidarność” w Warszawie, 7 października 1981 r., wzięło udział 100 delegatów z 10 województw i 10 miast wojewódzkich.

PREZYDIUM KOMISJI KRAJOWEJ

W tym zjeździe delegatów NSZZ „Solidarność” w Warszawie, 7 października 1981 r., wzięło udział 100 delegatów z 10 województw i 10 miast wojewódzkich.

Solidarność

Nr 31/61

Gdańsk

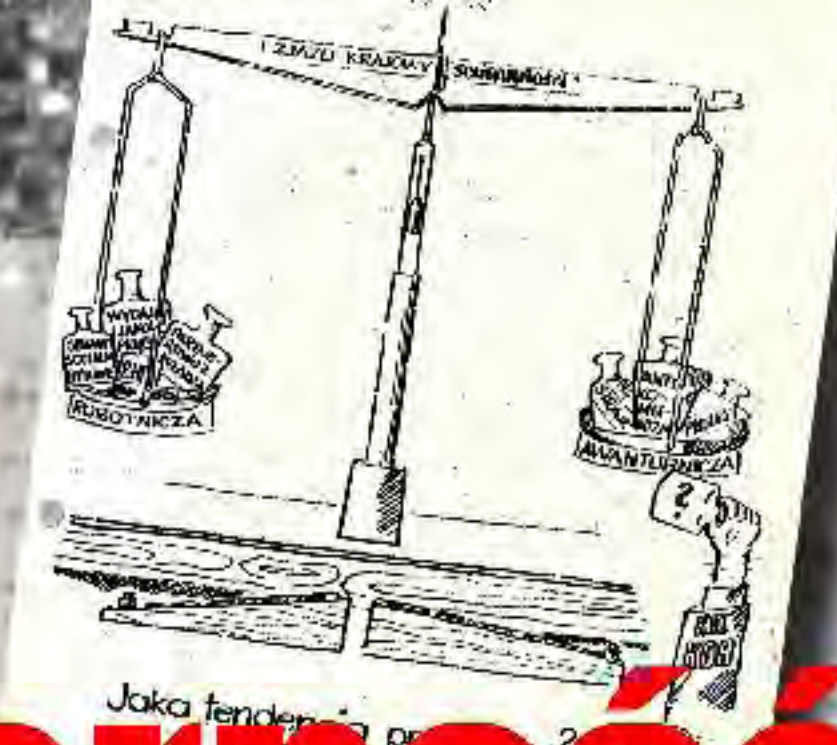
Dnia 30 października 1981

POBURZY

Deklaracja programowa Solidarności

Na przełomie września i października władze PRL starały się zachować w wygłaszanych publicznie opiniach większą powściągliwość niż po pierwszej turze Zjazdu. Stan ten trwał do drugiej połowy października. Po opublikowaniu Uchwały Programowej dla władz stało się jasne, że wizja społeczna przyszłej Rzeczypospolitej drastycznie różni się z wizją pozornej reformy państwa forsowanej przez rząd. Prasa zagraniczna w mniejszym stopniu niż w pierwszej turze informowała o jego przebiegu. Spowodował to wzrost napięcia na Bliskim Wschodzie w związku z zamordowaniem prezydenta Egiptu Anwara Sadata. W późniejszych komentarzach prasy zachodniej przeważała ostrożność w ocenach oraz doradzanie rozsądku w wysuwaniu przez NSZZ „Solidarność” żądań wobec władz. Podkreślano, że ze zwykłej centrali związkowej w czasie Zjazdu Związek przekształcił się w ruch społeczny. Wybory Przewodniczącego Komisji Krajowej oceniano jako wygraną stronnictwa dialogu i negocjacji z władzą. Podkreślano, że z rywalizacji o fotel Przewodniczącego Lech Wałęsa wyszedł „poszarpany, ale nie pokonany”. Media bloku wschodniego powtarzały za agencją prasową TASS określenia Zjazdu jako „antysocjalistycznego zbiorowiska” inspirowanego przez siły kontrrewolucyjne z Zachodu. Podobny ton w ocenie Zjazdu i działań nowej Komisji Krajowej podjęła w listopadzie propaganda PRL, oskarżając NSZZ „Solidarność” o zmierzanie do konfrontacji i wojny domowej.

Działania Służby Bezpieczeństwa wobec I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przygotowywało się do obserwacji przebiegu I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” bardzo starannie. Zorganizowano największą operację SB przeciwko legalnie działającemu związkowi, przeprowadzoną się na szczeblu krajowym jak i w regionach. 27 sierpnia 1981 r. decyzją nr 0015/81 ministra spraw wewnętrznych powołano specjalną jedenastoosobową grupę operacyjną w celu koordynacji działań SB wobec Zjazdu. Kierownictwo grupy powierzono wiceministrowi MSW gen. bryg. Adamowi Krzysztoporskiemu.

Grupa operacyjna w ramach sprawy obiektowej o kryptonimie „Debata” opracowała szczegółowy plan oddziaływania na przebieg I KZD. Zakładał on ścisłą współpracę SB z MO, MSZ, grupą analizującą przebieg Zjazdu wyznaczoną przez KC PZPR oraz Wojskami Ochrony Pogranicza. Do zadań MSW należało: zbieranie materiałów i informacji o delegatach, przebiegu Zjazdu i opracowywanych założeniach programowych, a także podsłuchiwanie, nagrywanie (poprzez podłączenia do nagłośnienia sali obrad) przebiegu dyskusji i wystąpienia delegatów oraz sporządzanie z nich stenogramów. Służbom MSW polecono również prowadzenie specjalnej polityki wizowej wobec dziennikarzy i działaczy zachodnich związków zawodowych przez odmowę wydania wiz wjazdowych lub przewlekanie procedur ich wydawania. Zaostrzono też kontrolę na przejściach granicznych i w strefie nadgranicznej, poszukując przemycanych do PRL wydawnictw emigracyjnych.

Plan zakładał również prowadzenie akcji dezinformacyjnej polegającej na wysyłaniu do delegatów informacji opracowanych przez MSW. Przed rozpoczęciem Zjazdu rozesłano trzy tego rodzaju listy i odezwy łącznie do 354 delegatów na Zjazd:

– 27 sierpnia 1981 r. – Apel Komitetu Założycielskiego Krajowej Komisji Koordynacyjnej Pracowników Etatowych NSZZ „Solidarność” z prośbą o zajęcie się podczas Zjazdu ich problemami socjalnymi (wysłany do 121 delegatów);

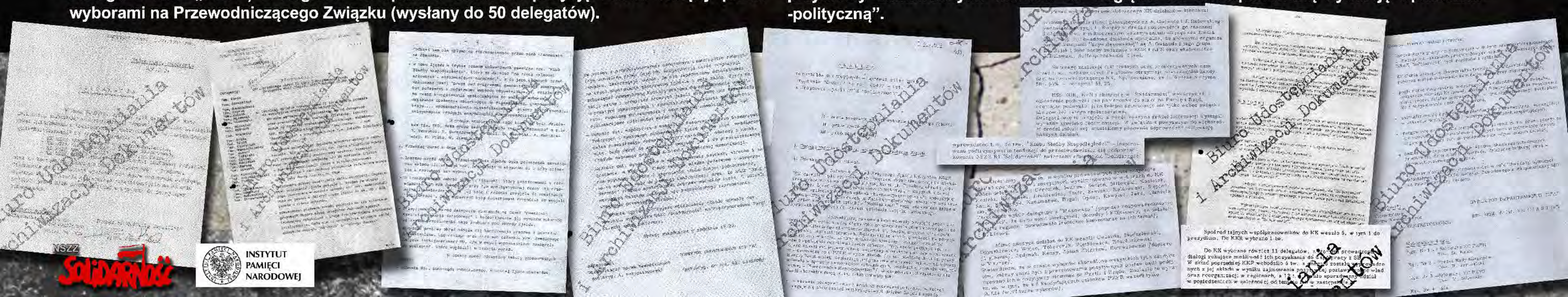
– 28 sierpnia 1981 r. – Dokument pt. „Niepotrzebni nie chcą odejść” ukazujący rozłamową działalność w Związku Andrzeja Rozpłochowskiego z Regionu Śląsko-Dąbrowskiego w czasie wyborów regionalnych (wysłany do 183 delegatów);

– 31 sierpnia 1981 r. – List informujący o organizowaniu przez Roberta Kaczmarka (powiązanego z KSS „KOR”) z Regionu Małopolska ataku na pozycję Lecha Wałęsy przed wyborami na Przewodniczącego Związku (wysłany do 50 delegatów).

Ponadto, pomimo silnej ochrony Zjazdu przez służbę porządkową, pracownikom SB dwukrotnie udało się wnieść około 1 tys. fałszywych ulotek zawierających apel o niemanipulowanie Zjazdem przez działaczy ekstremistycznych. W celu uzyskania dokładnych informacji oraz możliwości wpływania na przebieg Zjazdu skierowano do uczestnictwa w nim 38 tajnych współpracowników (TW) oraz 5 tzw. kontaktów operacyjnych (na łączną liczbę 898 delegatów). Zamierzano wykorzystać 34 TW będących delegatami do pogłębiania konfliktów i wewnętrznych podziałów, szczególnie pomiędzy ugrupowaniami Lecha Wałęsy i Andrzeja Gwiazdy. Zalecano TW wchodzenie w skład komisji zjazdowych i niedopuszczanie do wykraczania uchwał Zjazdu poza statutowe zadania Związku oraz zbieranie informacji o nieprawidłowościach i możliwych nadużyciach finansowych KKP. W czasie wyborów TW powinni dążyć do wykreślenia z list wyborczych działaczy radykalnych oraz ujawniać ewentualne próby fałszowania wyników wyborów. Powinni również starać się wejść w skład władz związkowych.

Pomimo przygotowania dokładnego planu oraz przydzielenia agentom zadań nastąpiły poważne trudności z jego realizacją. Ścisła ochrona Zjazdu uniemożliwiła części TW nawiązanie kontaktu z SB i przekazywanie informacji, szczególnie w czasie pierwszej tury Zjazdu. Olbrzymia ilość literatury drugiego obiegu i sprawność działania biura prasowego zmniejszały skuteczność agentury. Próby wykreślenia z list wyborczych działaczy o radykalnych poglądach w pewnym stopniu zakończyły się fiaskiem. W skład Komisji Krajowej w wyniku wyborów znalazło się 5 TW, czyli trzykrotnie mniej niż w poprzedniej kadencji KKP (17 TW).

W podsumowaniach i opracowaniach SB z pierwszej połowy lat osiemdziesiątych pojawiły się opinie, że przeprowadzenie skutecznych działań nie było możliwe: „Mimo oczywistych pozytywnych efektów nie osiągnięto pełnej skuteczności w oddziaływaniu na większą część delegatów. Wynikało to z powodów: dobrze zaplanowanego, zorganizowanego i silnego oddziaływania na delegatów ze strony ekstremy i grup antypaństwowych zarówno w postaci bezpośrednich rozmów, ale również działalności propagandowo-emocjonalnej”. „W większości wypadków działania operacyjne Wydziału III »A« KW MO w Gdańsku zmierzające do likwidacji zagrożenia powstałych w trakcie I KZD NSZZ »Solidarność« nie przyniosły zamierzonych efektów ze względu na skomplikowaną sytuację społeczno-polityczną”.

W drodze do stanu wojennego. Równnia pochyła

BIPS

SERWIS INFORMACYJNY
Biura Informacji Prasowej
KK NSZZ „Solidarność”

Wydanie
specjalne
12.12.1981

KTO DĄŻY DO KONFRONTACJI

Urząd Rady Ministrów
Fodskretarz Stanu

Warszawa, dn. 15.11.81

Forma
egz. nr.....
Obywatel.....
Minister.....

W nawiązaniu do pisma z dnia 29 października 1981 r. uprzejmie przedstawiłem do wiadomości nowy tekst projektu ustawy

- o nadzwyczajnych środkach działania
- w interesie ochrony obywateli i Państwa.

Załączony tekst projektu ustawy uwzględnia wyniki rozpatrzenia uwag zgłoszonych do poprzedniej wersji.

Zygmunt Rybicki
pdp/ps nteasytelny/
Paufne

USTAWA Z DN...1981 r.
O nadzwyczajnych środkach działania w interesie ochrony obywateli państwa.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej po dokonaniu wszechstronnej oceny obecnej sytuacji i uznaniu jej za stanowiącą zagrożenie dla żywotnych interesów państwa i jej obywateli, stwierdza potrzebę podjęcia przez organy administracyjne i państwowe oraz jednostki gospodarki uspołecznionej działań odpowiadających wyjątkowości sytuacji oraz zmierzających do umocnienia gospodarki narodowej, a także dyscypliny społecznej i porządku publicznego koniecznego do zwalczania następstw kryzysu zagrażającego prawidłowemu funkcjonowaniu państwa i żywotnym potrzebom ludności. W szczególności koniecznym jest zabezpieczenie ludności przed skutkami zimy lub klęskami żywiołowymi. W tym celu stanowią się, co następuje:

Art. 1
1. Kierownicy uspołecznionych zakładów pracy i innych jednostek organizacyjnych obowiązani są: 1/ przejawiać w szczególności troskę o mienie społeczne, jego racjonalne, celowe i oszczędne używanie, 2/ wykorzystywać mienie i inne środki zakładów zgodnie z zasadami gospodarności i w sposób zabezpieczający ochronę interesu społecznego, 3/ zapobiegać marnotrawieniu i rozrzutnej gospodarce środkami społecznymi.

I Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zakończył swoje obrady wieczorem 7 października 1981 r. Następnego dnia ukonstytuowała się Komisja Krajowa, która wybrała Prezydium. Komisja rozpoczęła działania zmierzające do aktywnego włączenia się w proces ratowania polskiej gospodarki

15-18 października 1981 r. – Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” bezskutecznie negocjuje z władzami PRL w sprawie powołania Społecznej Rady Gospodarki Narodowej

18 października 1981 r. – Na Plenum KC PZPR w Warszawie podaje się do dymisji I sekretarz KC PZPR Stanisław Kania. Na I sekretarza zostaje wybrany gen. Wojciech Jaruzelski. Przygotowania do wprowadzenia stanu wojennego ulegają przyspieszeniu. Władze PRL starają się zaognić lokalne konflikty i doprowadzić do fali strajków

26 października 1981 r. – W Radomiu rozpoczyna się strajk w Wyższej Szkole Inżynierskiej wywołany usunięciem z senatu uczelni przedstawicieli NSZZ „Solidarność” i Niezależnego Zrzeszenia Studentów oraz sprzecznym z ustawą wyborem rektora. Strajk zapoczątkowuje falę jesiennych strajków studenckich

28 października 1981 r. – Według uchwały Komisji Krajowej odbywa się ogólnopolski strajk pod hasłem „O żywność i kontrolę społeczną”

3-4 listopada 1981 r. – Posiedzenie Komisji Krajowej w Gdańsku. Na posiedzeniu uchwalono powołanie Społecznej Rady Gospodarki Narodowej oraz realizację Uchwały Programowej I KZD i zawartych w niej postulatów gospodarczych, samorządowych, politycznych oraz dotyczących reform ustaw o dostępie do środków masowego przekazu, wymiarze sprawiedliwości i wyborach do rad narodowych

4 listopada 1981 r. – W Warszawie, w ramach negocjacji zorganizowano spotkanie prymasa Polski Józefa Glempa, Przewodniczącego KK Lecha Wałęsy i I sekretarza KC PZPR gen. Wojciecha Jaruzelskiego w sprawie powołania Rady Porozumienia Narodowego. „Solidarność” sądzi, że jest to początek rozmów prowadzących do autentycznego porozumienia narodowego. Władzom PRL spotkanie i późniejsze rozmowy z „Solidarnością” dały czas, aby sprawnie przygotować wprowadzenie stanu wojennego

25 listopada – 2 grudnia 1981 r. – Na fali strajków studenckich wybuchł strajk studencki w Wyższej Szkole Pożarnictwa w Warszawie. Został on rozbity przez oddziały MO, a szkołę rozwiązano

3 grudnia 1981 r. – Posiedzenie Prezydium Komisji Krajowej z przewodniczącymi zarządów regionów w Radomiu. Prezydium KK, zdając sobie sprawę, że władza dąży do rozwiązania siłowego i pozoruje negocjacje, jako punkt wyjściowy do autentycznych negocjacji uznaje najważniejsze elementy Uchwały Programowej I KZD

11-12 grudnia 1981 r. – Posiedzenie Komisji Krajowej w Gdańsku potwierdzające stanowisko z Radomia. Pomimo przecieków i informacji o rozpoczęciu przygotowań do wprowadzenia stanu wojennego Komisja nie reaguje na nie

12-13 grudnia 1981 r. – Wprowadzenie stanu wojennego. W nocy MSW rozpoczęło falę zatrzymań i internowań. NSZZ „Solidarność” schodzi do podziemia

Wizja Polski a uchwały I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”

Z perspektywy czasu Uchwała Programowa stała się jednym z najważniejszych dokumentów związku, stanowiąc podstawę do oceny sytuacji w Polsce w latach osiemdziesiątych. W tym trudnym czasie znaczącą rolę w rozpropagowaniu treści Uchwały Programowej odegrały emigracyjne struktury Związku oraz stowarzyszenia i komitety pomocy „Solidarności” działające na Zachodzie. Przygotowywały one tłumaczenia dokumentów i uchwał I KZD na języki obce w celu informowania społeczeństw Zachodu o głównych celach walki podziemnej „Solidarności”. Opublikowany w podziemiu i na emigracji w 1985 r. „Raport o stanie Polski i Polaków w 5 lat po sierpniu” odwoływał się do Uchwały Programowej jako podstawowego dokumentu Związku. Podobne odniesienie możemy znaleźć w dokumentach II Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”, który odbył się w dniach 19–24 kwietnia 1990 r.

O ile koncepcje gospodarcze zakładające harmonijne połączenie systemu gospodarki socjalistycznej z elementami wolnej działalności gospodarczej nie wytrzymały próby czasu, o tyle reformy społeczno-polityczne i program samorządnej Rzeczypospolitej stały się podstawą przemian politycznych w Polsce po 1989 r.

W Hali „Olivia” w Gdańsku we wrześniu 1981 r. rozbrzmiał swobodny głos demokratycznie wybranych reprezentantów wolnego i wierzącego w samorządność społeczeństwa. Wiara w wolność, wielka nadzieja na zmiany, wizja samorządnego państwa i wyzbycie się lęku przed władzą komunistyczną stały się jednym z fundamentów niepodległej Rzeczypospolitej.

~~Podpisy złożyli i~~ Anyasiak Jan (Wrocław), Biskupek Kazimierz (region Dolny Śląsk) PTBS □Transbud□, Borzecki Tadeusz (region Małopolska), Ban Waldemar (region Pomorze Zachodnie), Bogucki Włodzisław (region Ziemia Łódzka), Bondes Alfred (region Środkowoschodni), WSZA □Sch□ Lubartów, Białowąs J. (Podkarpackie), Siedkowski M., Bury Stanisław (region Gdańsk), Baranowski Leszek (region Gdańsk), Burat Dorota, Czap Antoni (region Środkowoschodni), Tchomisi Stanisław (Kielce), Chudziński Edmund (obszwator, Bydgoszcz), Chruszczyk Władysław (region aszwów), Chilweks M., Gielick Henryk (region Śląsko-Dąbrowski), Gimander Bernard (region Śląsko-Dąbrowski), Gajkowski Zbigniew (region Toruń), Giernecki Andrzej (region Śląsko-Dąbrowski), Giernezewicz Edward (region Śląsko-Dąbrowski), Deminiak Michał (Świętokrzyskie), Deroc Josef (region Małopolska), Dziurzyński Tomasz (region Dolny Śląsk), Drodowski Bogdan (region aszwów), Dybaś B. (Buta Katowice□), Dubenska Zbigniew (region Małopolska), Duda Kazimierz □Smerogobok Hybryda□, Elia Paola (ULI), Filipek Jan (MKK Solęszek, region Dolny Śląsk), Frączek Henryk (region Śląsko-Dąbrowski), Gwiazda Andrzej, Gieszewski T., Grzesioszak Stanisław (region Wielkopolska), Gojdziski Konrad (Gdańsk), Góls Józef (region Dolny Śląsk), Giemza Stanisław (region Śląsko-Dąbrowski) PKP Bielsko-Biala, Grabarczyk (sztuha porządkowa), Grobelny Jan (region Leszno), Górny Jerzy (region Śląsko-Dąbrowski), Gotasiewicz Krzysztof (region Kaszowiec ŻK Uraun□, Gryskieleski Zbigniew nse □Bank Leków □Na autonek□), Gwiżdż Adam (region Podbeskidzie), Hatchinson John prof. (Los Angeles and London), Jeziak M. (PKP Aszwów), Jaworski Henryk ka., Kuzniar Andrzej (region aszwów), Kowalski Stanisław □Proleport□ Chojnice□, Król Anna (region Kaszowiec), Koscielank Andrzej (region Kaszowiec), Kotarski aszwad (region Górów Wielkopolski), Kubistal Kazimierz (region Małopolska), Koralowski J. (obszwator), Kovalewska H., Kaliska Krysiot (region Ziemia Łódzka), Kamiński Karol, Kuźnia Ryssard (region Pomorze Zachodnie), Kwiatkowski Stanisław (region Zielona Góra), Łaskiewicz Waldemar (region Pomorze Zachodnie), Kalińska Renata (region Środkowoschodni), Patrzykowski Andrzej (region Śląsko-Dąbrowski), Kallik Antoni (region Śląsko-Dąbrowski), Kassor Kazimierz (aktor), Kapotyński Włodzisław (region Śląsko-Dąbrowski), Koźna Andrzej (region Środkowoschodni), Kurkowski Jan (region Śląsko-Dąbrowski), Kunigowski Jan (region Śląsko-Dąbrowski), Lachowski Marek □Hortex□, Lachowicz Bronisław (region Leszno), Lange aszwad (region Pomorze Zachodnie), Lewandowski Benedykt (region Bydgoszcz), Leawowski Stefan, Lytiak Jerzy (region Bydgoszcz), ZUO □Famor□, Łykowski Alfons (region Wielkopolska), Miernickowski Marek (region Kaszowiec), Modzelewski Karol (region Dolny Śląsk), Mikolaika Halina (aktorka), Markiewicz Marek (region Ziemia Łódzka), Moska Jan (region Dolny Śląsk), Matyjask Eugeniusz (region Leszno), Michalska Barbara (obszwator), Michałowksi Marek (region Leszno), Kombinat budowlany w Lesznie, Malec Longin (region Biaytotów), Mrowiec Zbigniew (region Zielona Góra), Mike Jan (region Śląsko-Dąbrowski), Onyksiewicz Janus (region Kaszowiec), Oljański (sztuha porządkowa), Pilechowski Jerzy (region Kaszowiec), Pietsark Tadeusz (region Małopolska), Pereszko (region Bydgoszcz), ZUO □Famor□, Plezia Wiesław (region Piotrków Trybunalski), Popka Stanisław (region Ziemia Łódzka), Pykalica Henryk (region Śląsko-Dąbrowski) □Prorg□ Gliwiec, Pigta M. (region Gdańsk), Piasarek Henryk, Leon (region Śląsko-Dąbrowski), Plac Helmut (region Śląsko-Dąbrowski), RAK □Nowy Birek□, Prześlaska Barbara, Teresa (region Częstochowa), Pulnikowski Zygmunt (region Bydgoszcz), PRM □Promet□, Papiers Zbigniew (region Małopolska), Przygodziński Aleksandar, Stefan (region Częstochowa), Padukiewicz Edward, Husman Jerzy (region Kaszowiec), rozpocznowski Andrzej (region Śląsko-Dąbrowski), aljoport Kraków, roman (region Śląsko-Dąbrowski), ZOZ Gliwiec, waszek Zdzisław (region Bydgoszcz), Kutowski Marek (region Kaszowiec), Kusztowski aszwad (region Aszwów), sward Iwan, Silnicki Piotr (Szczepanski Piotr Stanisław (region Kaszowiec), Serferowicz szblista (region Śląsko-Dąbrowski), Sobiera Andrzej (region Ziemia Łódzka), Staszkiewicz aszwad (region Bydgoszcz), Szermberg (region Śląsko-Dąbrowski), Szydło Anna, Sul (region Małopolska), Szumowski (region Śląsko-Dąbrowski), Szurek Jan (region Wrocław), Tarasewicz informacja NKS Politechniki Gdańskiej, Tolsty Jerzy (region Zielonogórski), Tomaszewski Lech (region Bydgoszcz), Tokarczuk Antoni (region Aszwów), Tarnawska Maria (region Aszwów), Terada Miriam (Podganie Nowy Dwór Gdański), Trojanowski (MKP Sybow), Trzciński Władysław (region Gdańsk), Turkiewicz Adam (region Śląsko-Dąbrowski), Umeda Yoshiko (Japonia), Usckiewicz Jerzy (ZPN Bochnia), Walentyńczewska Anna, Waszka Lech, Wolfny Oregorz (Gdańsk), Walend Jerzy (region Górów Wielkopolski), wojcik Jan (region Bydgoszcz), Weber Jerzy (region Dolny Śląsk), Wolniczi Eugeniusz (region Śląsk Opoleki), Wiśniarska Anna (region Kaszowiec), Wała Łazack□, Wodociwski Jerzy (region Gdańsk), Zdancowicz Zbigniew (Szczecin), Zan Przemysław (Toruń), Zieliński Jan Władysław (region Kaszowiec), Zacharewicz M., Zabieglo Lucyna (Gdańsk), Zadrozynski Edmund (Grudziadz), żyliński Marek (region Warmii-Mazurskiej)